

PERŽVALGA.

Iš priežasties visuotinio streiko „Vilniaus Žinios“ buvo paliojusios eiti, 27 d. spalio ir tik 7 lapkr. pradėjo vėl eiti. Po streikui išėjo N. 250 pilnas telegramų ir „viršiausių paliepiamų“ bei manifestų. Tas streikas buvo apėmęs visą visą Maskoliją, ir jo pasekmė tai — konstitucija, 30 dienos spalio. „Vil. Žinių“ N. 251 — tai pirmas, kas išėjo be valdžios cenzūros, kuri jau (šiuo tarpu) panaikinta.

— Pabaigoj spalio Paberijoje ir Gizuose (Vilkaviškio pav.) įsiveržė, — kaip maskolių telegramos sako — „nežinomos ypatos“ ir su spēka pertraukė mokslo užsiėmimus, reikalaujamos mokinti viską lietuviška kalba. Vaikams išdalino proklemacijas.

— Vieną lietuvių sugavo bevaziuojančią į Dinaburgą su 40 bombų.

— Prūsų lietuvių Berlyne yra apie 50 ypatų. Kas dvi savaitės atsilaiko susirinkimais draugystės vardu „Lietuvių draugystė Berlyne“, kuriai jau suėjo du metai gyvavimo. Ant tų sukaktųjų tapo parengtas spektaklius ir vakaras.

— Mums praneša, kad spalio mėnesij Vilniuje buvo byla J. Baltrušaičio ir F. Butkevčiaus, kuriuodu pusantrų metų atgal buvo areštuoti Vilniuje ir po trijų mėnesių paleisti už kanciją. Butkevčių išteisino, o kur Baltrušaitis — nežinia. Teip byla ir pasibai gė niekais, nors tuodu yrai buvo apkaltinti, kaip „pavojingi valstybės tvarkai“.

— „Glos“, išeinantis Vaisavoj, patalpino (N 422) T. F. straipsnij: „Litvini w Szkocij“ (Lietuviai Škotijoje). Tarp kito ko sako, kad tarp lietuvių yra mažas skaitlius lenkų (apie 10%) ir tie pats pavirstą į lietuvius, 4 metai atgal būvusi ten P. P. S. (lenkų socialistų) kuopa, buvo biblioteka; dabar nieko

nera. Lietuvių tautiškas susipratimas stovis „labai žemai“.

Isz Lietuvos.

Isz Suvalkų gubernijos.

(Laiškas.)

Pas mus vis nieko gero negirdėt. Ot, šiek-tiek krutame. Matyt, kad dar reikia kokios 10 metų abeluo apsišvietimo ir išsilavinimo, idant galėtu mēm pasirodyti kam vertais. Šiuo gi metu visas mūsų judėjimas tik tiek parodė, jog mes dar esame labai silpni... Štai paskaitysiu, kas yra padaryta pas mus Suvalkų rėdyboj paskutinios laikuos.

Monopolijų danžymas ėjo ir eina gana sparčiai; iki šiol iš daužyta bene 12: 1) Pilviškiuose, 2) Šunskuose, 3) Liudvinave (bandyta), 4) Keturvalakiuose, 5) Griškabudyje, 6) vėl Šunskuose, 7) vėl Keturvalakiuose, 8) Višakio-Rudoje, 9) Varnupiuose, 10) Budkoje, 11) Lankeliškiuose (bandyta), 12) Jiestrakyje.

Kaip kur griovikai ir pinigų pasiėmė (į revoliucioninių fondų) Keturvalakiuos daigi ir į knygas pakvitavojimą parašė, kad tiek ir tiek pinigų iš monopoliaus kasos pasiėmė sąnarys L. S. D. P. Keturvalakiuose po išplėsimui monopoliaus buvo ir prakalba. Dėlei to atsitikimo paimtas Dabrilukas iš Bardaukų, nekaltai; už Pilviškius ir Liudvinavą keletas pasėdėjo po 2-3 mėnesius; kitų kaltininkų nesuranda. — Dabar parėjo nuo gen.-gubernatoriaus paliepiamas, kad ukininkai sergėtų monopolius, dieną — po 2 vyru, naktį — po 5, — o jei kas blogo atsitiktu su monopoliais, tai valdžius turėses atsakyti (atlygti) raudai (valdžiai) prašaišti. Na, kaip Tau rodosi, kaip Tu misliji, ką mūsų žmonės ant to pasakė? Nu gi

nieko; eina sau pagal saltyšiaus paraginimą dėgtinėle sergėti ir gana. Ne nesiskundžia niekam. Jug čia aiškus įstatymų (? R.) peržengimas, atviras pasižebojimas žmonių, ir jie lyg avinai tempia naujai uždėtą jungą ir gana. Su nė mokejimu *mokescių* ir gi dėdasi negeriaus. Vaitams iš saltyšiams smarkiaus raginant, daugumas ir gi rupinasi jau atiduoti, kas ciesoriaus — ciesoriui.

Mokyklase prasidėjus naujiems metams ir gi nieko nepersimainė; nors keletas gminų ir buvo pareikalavę pavaršarį įvedimo išguldyto lietuviškos kalbos, bet iš to nieko neišėjo.

Prieš 2 sanvaites buvo ant visos sanvaitės sustreikavę Senapilės gimnazijos mokiniai. Mat direktorius nepriėmė į gimnaziją mokinio V kl., Mockaičio, už tai, kad tas atsisakė įstoti į internatą. Negana to, ką jį iš gimnazijos išginė, bet dar perdavė į policijos nagus, ir su dviem žemskiais jį priėžė iki Vilkaviškiui; bet vietinis Vilkaviškis pavieta višininikas, neradęs kaltės, paleido Mockaitį atgal. Tad augštesnių klasių mokiniai metė mokslą, paskui juos nuėjo ir didesnė dalis žemesnių klasių mokinių.

Direktorius perpyko ir 127 mokinius išginė iš gimnazijos, bet daleido jiems prasymus paduoti, idant išnaujo priimti; gimnazija visą savaitę buvo uždaryta. Palukėjus keletą dienų, direktorius pamatė, kad prasymų labai mažai pasiduoda. Tad susaukė ant 2 dienos spalio tėvus į gimnaziją pasirodavyti, ką daryti! (Jų tarpe buvo ir daktarienė Griniuvienė, kaip ir globėja ant savo 2-ųjų pusbrolių, Blaziukų). Tėvai pareikalavo, kad visi mokiniai būtų be mubaudimė atgalios į gimnaziją priimti. Direktorius reikalavo, kad nors 4 mokinius pavelytu jam iš

gimnazijos išgiti, bet tėvai nedaleido; ir direktorius turėjo iutikti. Dabar vėl, nuo 5 spalio, lekcijos gimnazijoje eina. Tėvai dar ir kitus savo reikalavimus pastatė! Minėtinai: 1) kad internato nebutų, kad tėvai galėtų savo vaikus ten statyti ant gyvenimo kur jie nori; 2) lietuviškos kalbos būtų 24 lekcijos per sanvaitę; 3) kad tėvai būtų šaukiami mokytojų rodą. Ant tų reikalavimų tuo tarpu neganta išpildymo, bet už mėnesio kokio vėl tėvai žada susirinkti ir tada drąsiau pastatyti savo reikalavimus.

Tuo karto visi džiaugiasi, kad direktorių pergalejo, visgi tai nebutas dar daiktas pas mus. Teisybė, lietuviškos kalbos bus duota daugiau — vietoj 6 adynų bus dabar 10.

Bylos politiskos. 10. X. Senapilė aplankė Vaisavos Teismo Rūmias (palata) ir sudijo Šeškevyčių, už tai, kad jisai Garliavos miestelyja 1904 m. žmonėms perskaitė atsisaukimą „Kare“ ir vieną atsisaukimą perdavė kitam. Tiek buvo liūdninkų parodyta prieš teismą. Nubausta 4-riais mėnesiais į tvirtovę (27 dienas beto buvo išsėdėje per tyrinėjimą).

Buvo dar šauktas ant tos dienos ir Liudvikas Ambraziejus už tai, kad žiemą 1905 m. naktį žemsgariai sulaikė ant gatvės Senapilėje minėta Ambraziejų, suareštavę ir padarę krata, rado pas jį kišeniuje keletą atsisaukimų ir du numeriu „Darbininkų Balsas“. Jo Byla likosi atidėta, nes minėtas Am. nestojo.

Dar sudijo Kybartų kameros valdininką Piascekį ir Navickį su pačia už gabenimą iš užsienio revoliucijinių spaudinių. Navickis prisiėmė viską ant savęs, nestojo į teismą. O Piascekį išteisino. Apie tą „palatą“ dar turiu pasakyti, kad jiensideda iš šių sąnarių: vieno pirmsėdžio ir trijų luomų atstovų (soslonoje, pred:

staviteli") Lenkų karalystėje jų vietoje šaukia du gminų sudžias ir 1 vaitą; šį kartą sėdėjo sudžios: Pacevyčius iš Tarpučių ir Klimašauckas iš Budkos, ir vaitas Vyšnianckas, zinomas maskolbernis. Gynė advokatas Papieskis iš Varšavos.

Kalvarijoje tebesėdi Juozas Bartuška, Feleksa Bacevyčius, J. Lozoraitis, Kazakevyčius ir dar vienas (Petraitis, burbut). J. Kačergius, J. Kidolius, L. Matulaitis, V. Vitkauckas, J. Ambraziejus jau bene bus Olonecko gubernijoje. — Perreitą sanvaitę tardytojas tyrinėjo Jievaravo kancelerijoje apie Vitkaucką ir Ambraziejų ir Joną Grinių, ypač dėlei Igliaukos demonstracijos ir prakalbos, buvusios 2 d. liepos š. m.

J. Bartuška buk gavęs 3 metus į Olonecką, bet dėlei Budkos atsitikimo dar busianti byla ir pertai nėvaro jo toliaus, bet laiko Kalvarijoje.

Naumiestyje liet. vakaro (teatro) nebuvo. Leidimas buvo gautas, bet naudai „Raudonojo kryžiaus“; paskui vel atsitikus Griškabudyje prakalbai, viršininkas pabugo, kad per vakarą nebutų demonstracija, ir per tai neleido. Viršininkas buvo prašęs, kad vakaro rengėjai pasirašytų, kad už to vakaro tvarką atsako, bet šie ant to nesutiko, ir už tvarką (ar tai netvarką) neapsiėmė atsakyti, — teip ir nuvėjo niekais nemaža triuso, nes buvo net ir chorą išmokinę. (Butų geistina, kad Naumiestiškiai be leidimo savo užmanymą atlikę).

Vakar dar žinojau, kad Suvalkų red. 4-se pavietuose lietuvėškuose, gubernatorius, (kad tave šimts: norėjau sakyti gubernatorius!) leido važinėti ant dviračių (baisiklių) tik tiems, kurie turės tam tikrus daleidimus iš policijos. Suvalkų gi mieste gubernatorius paliepė užkalti anrašias kiemų duris,

idant į kiemą tik iš gatvės galėtų įeiti. Tai vis sląstos anticilikų, kurių matomai vis daugiau darosi, o vyriausybei vis baimės daugiaus.

Mūsų gimnazijos lietuviai žada patys savo (gimnazistų) pajiegoms surengti lietuvišką vakarą.

Žadams dabar sparčiai daraktorystė užsiimti po kaimus; norime daug „daraktorių“ paleisti. Butų geistina, kad ir Jūs ten, Amerikiečiai, šiek tiek prisidėtumėt bent pinigais; nes daug reikia pinigų knygoms, daraktoriams (su-prask: agitatoriams). Reikia, kad tas darbas eitų pagal vienodą planą: tam reikia organizacijos. Organizacija tarp mūsų nebloga, ir daraktorių yra gerų tik... pinigų neperdaug, teturime, o be jų — nė kojos nekelk...

Jei surinksit kiek grašio, tai siųskit į... o ne, tai į Londoną ant Lizdeikos vardo.

Senapilėje yra rengiama knygyną įkurti lietuvišką: Yra taisomi įstatymai liet. dainų ir muzikos bendrovės — *Senapilės Kanklės*. Bus paduota valdžiai užtvirtyt.

Naumiestyje ir rengiasi skaityklą įtaisyti, bus užvesta draugystė, išrinktas tam tikras komitetas, ypatingai platini-mui lietuviškų knygų.

1. XI. 05. *J. Nebrėkutis.*

Janavas (Kauno gub.). Vietinių padegėlių naudai surinko 13,000 rublių, kurie ligšioliai nepadalinti padegėliams dėlei sekancios priezasties. Rinkimo aukų komitetas nori, kaip pirmiau budavo, kad tiems padegėliams, kuriems ugnis padarė daugiau nuostolių, butų duota daugiau ir pinigų iš surinktų aukų. Pavyzdis: namelio savininkas padegėlis turėtų gauti daugiau aukų, negu beturtis padegėlis. Už šiuos pastaruosius užtarė kai-kurios įtekmingos ypatos: jos neduosiančios, dalinant aukas, nuskriausti beturčių ir

reikalauja, kad visiems padegėliams suteiktų lygią pašėlpą. („V. Ž.“)

Tauragė (Kauno gub. Raseinių pav.). Pašaukus atsarginius kariumenėn, liko vargšės-moters, kitos su 4—5 vaikų, be duonos kąsnio. Nuvėjo apie 30 moterų į Tauragės valėčių prašyti sueigos duonos. Sueiga atsakė, kad jos gali rinkti po vasėlių. Teip-rinkti, elgėtauti, vaikus tur-but į krepšius sukisti ir nešiotis. Vargas, vargas! Verkti reikia skaitant tų moterų laiškus vyrams rašomus.

U. Banevyčius.

Isz Didž. Britanijos. Skotijos Lietuviams.

Tankiai tenka mums gauti iš Lietuvos laiškus, tai nuo draugų, tai nuo brolių, tai nuo tėvų, teipgi matome iš laikraščių, jog Lietuvoje mūsų broliai yra pasirengę mirti už laisvę, už neprigulmingą Lietuvą; skelbia tą idėją visur ir visiems, kur tik ką sueina; mēto atsišaukimus, dalina knygeles, kad tik visi apsišviestų ir suprastų savo baisų padėjimą ir stotų visi kaip viens prieš caro valdžią ir numestų nuo savęs tą priespaudos jungą. Ten tarp mūsų brolių daug kitokios mintis virto, ne kaip buvo prieš metus, kitus. Bet dar daug-daug visko reikia; tam darbui dar stokuoja darbininkų, tai yra agitatorių arba aiškintojų žmonėms niekšškumą caro valdžios ir kaip turi žmonės padaryti, kad nebutų tos priespaudos ir persekiojimų. Tam reikia visiems sukilti, valdžios namus (įstaugas), kaip tai monopolius, biurus, kanceliarijas naikinti, valdininkus (činauninkus) išvyti, mokesčių nemokėti ir tt. O agitatoriams kurstant prie to žmones, reikia tam tikrų raštų, knygelių, ant galo reikia visiems ginklų... Reikia

raštų, vadovų ir ginklų...

Ten mūsų broliai dirba kiek tik gali, aukauja savo sveikatą ir gyvastį už liuosybę. O gi mēs, gyvenantieji svetimoj šalyj, ką veikiam? Kur mūsų meilė gimto krašto? Kur pašėlpa šaukiantiems raštų, vadovų, ginklų?... Kur tie mūsų norai paliuosuoti savo brangią tėvynę iš po erelio snapo, kuris kerta šimtus mūsų brolių, geria jų kraują, lupa kailį? Kur mūsų pagelba kariaujan-tiems prieš tą draskantį sutvėrimą?! O, broliai,—tas mums mažai rupi; atsakom, kad „da yra laiko“... Ne, broliai, nēr mums laiko, reikia kuo-greičiau skubintis su pašėlpa, tad daugiau bus iškovota ir mažiau kraujo pralieta — kraujo mūsų brolių. Neatidėliokim, kilkim iš tamsybės miego ir sukruškim; nebijokim paimti rankas laikraštį ir pažiūrēt, ką ten rašo apie mūsų brolius ir jų kovą; darykim susirinkimus, aiškinkim padėjimą Maskolijos ir jos pavergtų tautų, rinkime aukas ir aukankime revoliucijos reikalams. Aukaukim, šelpkim mūsų brolius ir seseris, ką nesibijo nė galvą padėti už laisvę. Aukas pinigais galima siųsti šiuo adresu: *J. Lizdeika, 28 Gray str. Silvertown E. London.*

Prie darbo visi, kas myli liuosybę, kas tur žmogiškus jausmus! Šalin despotizmas iš Lietuvos! Lai žuva tamsybė iš Skotijos lietuvių!

K. Kundrotas.

Lietuvių ir latvių sueigos Peterburge.

Perspauzdiname čia iš „Vil. Žin.“ (N249) verstą iš rusų kalbos straipsnį apie lietuvių ir latvių sueigas Peterburgo universitete, atliktas 21 d. spalio. Tas straipsnis pirmiaus pasirodė rusų dienraštyje „Novosti“, o paskui ir kituose dienraščiuos buvo perspauzdintas.

„Spalių 21 d. Peterburgo universitete senojo fizikos instituto auditorijoje susirinko daug lietuvių išaiškinti savo ekonomiškus ir socijališkus reikalus. Eilė kalbėtojų aiškiai nupiešė visuomenės bruzdėjimą Lietuvoje, nuo pat jo pradžios ligi mūsų dienų. Prasidejęs grynoje tikėjimo dirvoje, kuomet lietuviai, mėginami pasiluosuoti nuo sunkaus katolicizmo jungo neramiai ir galingai sveikindavo Liuterio ir Kalvino mokslą, tas judėjimas mainydamas savo formą ir svalvą atsirito ir prie mūsų, gavęs politiška apvalkalą. Ir dvi partiji, socijal-demokratų ir tautininkų-pirmeivių—yra dabarties lietuvių reikalavimų ir vilčių išreiškėjomis. Prigimtos kalbos atgijimas, tautos minioje jos tautištikos sąmonės gaivinimas ir troškimas tų valstijos tyarkos formų, kurios padėtų įvykdyti šiuos tikslus—štai artymiausi tų partijų uždavimai. Kita dalis kalbėtojų užklindė klausimą apie santykius su Ciesorystės seimu, pabrieždami abejotiną jojo vertę kraštui ir dabartiniams atsitikimams lietuvių krašte.

„Vienas iš jų nusisekusiai nutepė valdantįjį Seinų vyskupystę (Suvalkų gub.) kun. Antonavyčių, išleidžiantį į žmones ausišaukimus, kame jis raginas Kristaus bažnyčios tikinčiuosius kovoti prieš trokštančiųjų liuosybės judėjimą, gaudyti agitatorius (kurstytojus) ir atiduoti juos į policijos nagus, bauginamas nepaklausius atskyrimu nuo bažnyčios, pragaru su velniais. Paskui kalbėjo atstovai nuo gudų (baltrusių), nuo pirmėiviškos lenkų jaunuomenės partijos, nuo socijalistiškos lenkų partijos, nuo latvių, kurie teippat susirinko vienoje iš universiteto auditorijų, sveikindami susirinkimą karštais išreiškimais ir ragindami visus vienyti Rusijos išliuosavimo reikalams.

„Tą pačią dieną 8 val. vakare didelėje chemijos instituto auditorijoje prie Peterburgo universiteto buvo pirmasis latvių-studentų susirinkimas apsvarstyti tautiškus ir visuotinus Rusijos klausimus. Ši latvių-studentų sueiga netyčia įvyko vienu laiku su pirmuoju lietuvių-studentų susirinkimu. Nutarė boikotuoti Ciesorystės seimą įvairiais budais ir laikyti socijal-demokratų taktikos, kurie rupinasi pasiekti politiškus ir ekonomiškus tikslus. Sueigos viduryje atėjo deputacija nuo lietuvių susirinkimo pasveikintų pirmąjį savo sąbrolių-latvių susirinkimą ir išreikšti norą, kad greičiau įvyktų jų svarbiausi ir teisingi reikalavimai. Latvių susirinkimas iš savo pusės nusiuntė tokį-pat pasveikinimą lietuvių susirinkimui. Paskiaus gavo pasveikinimą ir nuo lenkų-socijalistų kuopos. Sueigoje dalyvavo arti 1000 žmonių, iš kurių daugeliui pirmą sykį teko girdėti liuosą žodį. Čia buvo ir studentų, ir kursiečių, darbininkų ir valdininkų, trum pai—maišyta publika.

Susirinkimas pasibaigė 2 val. po gaidžių.

Politiszkos žinios.

Maskolija. Kaip jau buvo minėta, visos lenkų partijos, net kunigai ikšiol keikę revoliuciją ir socijalistus, pradėjo eiti išvien, reikalaudami nepriklausomybės. Bet caras išleido įsakymą, kuriuo atima ir tas pačias, ikšiol turėtas ir kitas visai Rusijai neva caro „suteiktas“ tiesas—visose Lenkijos gubernijose, tai-gi ir Suvalkų gubernijoje, įvedė karės padėjimą, kurs, anot caro įsakymo, tolei tęsiasi, kol Lenkuose nenustos maištai su tikslu įgyti autonomiją. Į Lenkiją bugdo begales vaisko.... Valdžia pasijuto kiek galinga, nes Mas

(streikuot) naudai Lenkų autonomijos, bet dar protestuoja prieš ją. Peterburgas buvo sujudęs, rodos, padėti lenkam—apskelbė visuotiną streiką, bet ir čia paskutines dienas persvėrė priešingumas net tarp susipratusių darbininkų-socijaldemokratų. O jei dauguma nepritaria, tai nieko nepradėsi. Ir dėlto socijaldemokratai apgarsino, kad tą streiką buvo pakėlę vien prieš tai, kad valdžia nusprendė ant sušaudymo Kronštato sukilėlius—kareivius. (Ar 7 sušaudė, kitus Peterburgo streikas išgelbėjo). Toki Maskolijos socijaldemokratų darbai, tai vaisius jų prakilnių vadovų klaidingos teorijos, pagal kurią Maskolija, dėl darbininkų labo, neturinti skaldytis, tik turi būti vienybėje, visai nežiurint į tą tiesą, kad despotizmo „suvienyjinimas“ turi but išardytas, o paskui pradėt vienyti ant naujų pamatų. Prieš suvienyjinimą reikia pasiskaidyt.

Ar šiaip, ar teip, o revoliucija da ir pačioje Maskolijoje nepasibaigė; da nežinia, kas gal buti, kada atsidarys ciesorystės seimas (pradžioj ateinančių metų), gal valdžia neapsieis be... kazokų, nes ikšiol tiktai vienas Vittė moka „minkščiau“ apsieit su revoliucijos liepsna. O viens vytyrys, pavasario nepadarys. Bent ne ilgam laikui. Abelnai konstitucijos „pavasaris“, tai įžanga į karštesnius „vasaros“ darbus, kurie išnaikys galutinai karunuotųjų sostus ir įves respubliką....

Ir teip, ką caras kalba apie geradėjystes, kurias vėl atimsias nuo priešgynų, tai nē Lenkija, nē Lietuva, nē Kaukazas ir nē kitos šalys, reikalaujančios autonomijos, nenusilenks prieš carą, nes ir tas, kas gauta, tai ne caro malonė, tik revoliucionierių darbo pasekmė.

Lietuvoj eina kova smarki; gali but, kad ir Kauno ir Vil-

niaus gubernijose taps sugrąžintos karės tiesos... Į Lenkiją valdžia dabar gabena daugybės vaisko. Prie karės tiesų žmonės, suprantama, neturi jokių tiesų: už mažiausią pasipriešinimo žedį prieš kokį žemskį—nagaikos ir kalėjimai, už pasipriešinimo darbą—durtuvai, kulkos, kartuvės. Žmonės iš savo pusės turi „savo“ tiesas: štilietus, „broninkus“ (revolverius), bombas. Kas juos šito mis „tiesomis“ sušelpia, tas prisideda prie iškovoavimo laisvės, tas myli laisvę, — žodžiu, tas gali vadintis žmogumi. Amerikiečiai! Bent dabar buki me visi žmonėmis: šelpkim revoliucionierius!

Į Finlandijos reikalus caro valdžia jau paliovė kištis. Vienok čia dar nenurimo revoliucijos bangos. Ypatinga, kad kareiviai pakėlė maištą. Tas atsitiko jau antrą kartą 12 lapkričio Sveaburgo kazermėse, už tai, kad juos ten laikė po sargyba, neleido išeiti. Visą sulaužė, lovas, kedes išmėtė per langus, bet tas apsiėjo be kraujo. Vittė atsišaukė į „brolius darbininkus“, kad paliautų kėlę maištus; bet tie jo „broliai“ savo atsišaukime tik išjuokė jį, sakydami, kad „proletarijatas ir grafas neturi tarp savęs giminiškų ryšių“. O čia ir gvardijoje juda stamantrumas prieš valdžią... Vladivostoke laikomi kareiviai, atlikę nuo karės, šiose dienose pakėlė maištą; pusę miesto išdeginę; tarp savęs besimušant zuvo 600 kareivių, o daugybė tapo areštuota; jenarolas Kappek nežinia kur dingo. Panašus kareivių maištas buvo ir Harbine. Mat jie žino, kad valdžia tyčia juos ten vargina, negražina į tėvynę, kad neprišidėtų prie revoliucijos. Už tai jie ten revoliuciją kelia. Teip-gi pakilo sumišimas tarp kareivių-belaisvių vežamų iš Japonijos į Vladivostoką. Japonų torpėdiniai lydi maskoliškus laivus. Užkaukazeje sukilę žmonės

...pėmė miestą Georgija, nors jis buvo ginamas karių...

Žydai visur ir visi ginkluojasi dėl apsigynimo nuo žydų tojų. Be abejonės, jie nelauks, kad juos pirmiau užpultų. To...

Norvegija bet gi iširinko sau karalių. Iš 418 distriktų tik 48 stojo už respublikinę valdžios formą. 254,890 balsų buvo už...

Atsiskyrimas nuo Svedijos buvo revoliucija be kraujo. Revoliucija gi bus kruvina, kada reiks Norvegijai atsikratyti...

Anglijos valdžiai jaučiasi pavojus. Londone daugybė žmonių be darbo, bada kenčia. Moterų minia nusiuntė delegates pas premjerą ministrą Balfourą...

Isz Amerikos.

Valdžia nesėpi milijonieriu. Išdo ministeris Shaw, Vašingtone, apskelbė, kad valdžia esanti visados pasirengusi pašelpiti kraštą pinigais, jeigu tik reikės, bet niekad nenorinti išleisti nė skatiką sušelpimui milijonierių gyvenančių ant Wall gatvės, kurie nusiima...

Didelis žibganis pirmyn! Kurie nusiima tikrai viešoms spekuliacijoms (suktyboms) - ne...

gaus pašelpos! Bet už tai kas varys sykiu spekuliacija ir pirklyste, arba pramonę, tas gaus pašelpa. Tik vis-tiek ne kraštas, ne žmanės, bet milijonieriai...

Shaw turis po ranka \$50,000,000, kurie busią išduoti pašelpai, kaip tik ta pasirodys reikalinga. Išdo ministeris tvirtina, kad didelis esąs skirtumas tarp pirklybos reikalų ir spekuliacijų reikalų. Vienok nepasakę, kad pirklybos dušia tai spekuliacija...

Dovana universitetui.

Chicago universitetui kas žin kas dovanojo \$1,250,000. Už tuos pinigus budavos prie universiteto kelias naujas triobas. Viena iš jų bus paskirta gimnastikai. Visos triobos busiančios iš balto granito.

Nugirdė.

Jollet, Ill. Cia buvo įkurtas naujas bravoro. Bravoro valdininkai užkvietė publiką ir išskėlė puotą, girdė alum. Publika nusigėrė. Tėrp jos buvo daug studentų (bravoras netoli universiteto) ir vaikų. Vienas tėvas pamatęs savo vaiką girtą, pasigriebs revolverį bėgo į bravorą iššaudyti visus valdininkus... Vos jį sulaukė. Visi tėvai (kurie negavo gert...) kelia protestus ir rengiasi paduoti valdininkus į teismą.

Arcivyskupas sėpią žydus.

Philadelphia R.-katalikų arcivyskupas Ryan surinko nuo savo parapijonų \$50,000 pašelpai žydų nukentėjusių skerdynėse Maskolijoje. Pavyzdys mūsų kunigams! Negali jie šelpti revoliucija, tai privalėtų bent vaigdienius šelpti, kaip krikščioniškumas rodią.

Amerikine darbo Federacija.

Neseniai turėjo Pittsburgė, Pa., 25-tą konvencija, sykiu apvaikšėjojo dvidešimtpenkmetines savo gyvavimo sukaktuves. Gausi dalyvavusių...

Murinu

linčiamas

niekad nesiliauja: kas nedėl tai vienur tai kitur atsitinka, ypač pietinėse valstybėse. Per eita savaitę Dallas, Tex., minia pakorė be sudo 3 murinus (negrus), kurie buvo kalėjime o kaltinami už užmušimą vieno farmerio.

Ponų geradėjystė.

Ilazletono apielinkės kasyklų savininkai užmano įvesti posmertines užmuštų angliakasių šeimynoms. Tam tikslui jie nuo savęs žada duoti \$50 už vieną užmuštąjį, ir atitraukti nuo mainierių po \$1, o nuo lėberiu po 50 c. Bet už tai kapitalistai išsidera, kad prie laidotuvių nieks neitų - negaišiuotų nuo darbo. Posmertinė būtų apie \$500.

Darbininkai vienok abejoja. Uzdės mokesčius, suvaržys, o nauda - kaip avelėi vilko globa... Antra, kam ta unija reikalinga, kad nė tos pagelbos negal duot? Darbininkai patys turi rupintis savo reikalais, tada bus geriau. Ponams pasivest tai galvą pamest...

Atsiszaukimas

Amerikos lietuvius.

Mieli Vientaučiai! - Ne vienas iš jūsų girdėjo, kaip Rusijos žmonės kovoja už įgijimą politiškos ir ekonomiškos liuosybės. Kaip darbininkai visų po caru tautų vienijasi po revoliucijiniu veluku ir baigia griauti neapkenčiamą tyraniją. Girdėjot teipgi, kaip carizmo autokratija dar vis ir vis mėgina revoliucijinį judėjimą žmonių paskandinti kraujuose: tukstančius iššaudė, užplakakazokai kančiukais, sutratena arkliais, sukapoja kardais. Bet juo smurčiau carizmo siauburas rija liaudį, juo dvasialaisvės daugiau žmonių apglėbia. Caras ir jo valdžia mato, jog iškšiol buvusiai tvarkai ateina absoliutiškas bankrotas. Vieš...

patavimas teroro ir pražangų smenga gilyn. Todėl gi štai dar už ko tveriasi. Dmė organizuoti, iš tamsiausių valkatų ir zulikų, gaujas manijakų, ir užsiundė tasias plėšikų hordas ant ramių gyventojų, ant žydų, inteligencijos. Nusamde paskians tuzinus pikčiausių liežuvininkų-pletkininkų, kurie platina tarp tamsių žmonių tokias paskalas: girdi, socialistai, revoliucionieriai ir studentai uždare carą muruose, o patys dabar rubavoję ir žudą žmones; caras uždarytas nebeturis valios ir nebegalys žmonių apginti. Pletkininkai sako: eikim, piavukim socialistus, zudykim anarkistus, revoliucionierius ir studentus. Ir tamsi minia eina ir piavija. Sako: zydai nori mūsų krikščionišką carą-batiuską užmušti ir uždėti prezidentą nekrikštą žydą, o visus staciatikius paversti į žydus. Muskimi, sako, žydus, - ir fanatiška minia eina ir muša. Vienoj Odesoj išmuše iki 15,000. Kišeneve iki 1,000. Rostove, Nikolajevske, net Minske, Mogileve, Berezinoj nesuskaitomai - sako, kad ir Vilniuje - mūsų sostapilėj - antisemitiska epidemija valdžios esanti platinama ir jau esą keletas desėtkų žydų nuovyta. Tamsūs žmonės, vietoj sudėginti visą liudą karunuotos šeimynos galvauzdžių, degina tokius pat žmones. Vietoj atkeršyti valdžiai už šimtus metų gertą žmonių kraują, dar sunkia vampsyru kraują patys iš savo broliai. Tukstančius vyrų, moterų ir kudikių išskerdė, išgriovė tukstančius namų, išdegino žydų kolonijas. Štai ką padarė biurokratiškos valdžios agentai, pasiūsti tiesiog iš Peterburgo, keravojami biurokratijos ir teip vadinamų „libjalistų“ ir popų, kurių interesai, žinoma, ankščiau rišasi su interesais dabartinės valdžios. Prāsėdėjo tikrai revoliucija. Milijonai Rusijos proletarijato...

laiks nuo laiko guldys savo galvas už iškovojimą laisvės. Bet Rusijos proletarijatas iškovos laisvę ne tikrai sau. Saldžius tos kovos vaisius ragaus netoli šimto visokių tautų, dabar sujungtų po despotiškos tiranijos jungu. Atgausime ir mes, lietuviai, laisvą nepri gulmingą Lietuvą. Sutaisyšime savo demokratišką respubliką, su prezidentu ir Seimu Vilniuje. Paskiaus palengva išplėtosime ir valdžią kooperatyvišką, valdžią laisvės, lygybės ir brolybės, valdžią žmonių.

Taigi gana dabar lošti zodžiais ir frazomis. Nelaikas simpatijų ant popieros. Laikas didžiausio ištempimo energijos ir darbo. Laikas paremti revoliuciją aktyviškai. Nelaikas siūdyti kitus ant revoliucijos, bet tapti patiemis revoliucionieriais. Čia revoliucija ne salioninė, kur ponai kaujasi už muzikus, kunigaikščiai už provincijas, karaliai už sostus ir karunas. Čia revoliucija kilo iš pažemių, iš klodo žmonių vargdienių, iš masos proletarijato. Revoliucija ne už valdžią, bet prieš valdžią. Revoliucija už duoną, už laisvę, už nutrenkimą nuo žmonių retėzių. Revoliucija politiškai-ekonomiška. Mes esam ir gi proletarijatas: neturim karunų, sostų, provincijų, ūdų, dvarų, ne sklypelio žemės, — nieko apart kepurės ant galvos, skurdo ir vargo. Reikalaujame ir mes lygybės.

Remkim revoliucijinio proletarijato darbus. Dėkim aukas, siūskim kovotojams simpatijas ir senai tvarkai panieką. Dirbkim, šaukim, pikim patys ir kitus veskim.

Matėt laikraščiuose, kad Amerikos lietuvių revoliucijinis komitetas pakriko. Rin

kime naują. Tokį, kurs žiurėtų tikrai į revoliuciją, o ne į savo garbę. Revoliucija gal trauksis keletą ir keletą metų. Revoliucijos nevisada greit įvyksta. Dar ji daug

ištraukia iš žmonių aukų, kol esti išperkama liuositybė. Tą parodo istorija. Komitetas revoliucijinis butinai yra reikalingas, ir tokio reikia komiteto, kurs žiurėtų į mūsų brolius vargdienius, kaip brolius. Apiprekiuotų brangumą jų išliejamo kraujo. Dirbtų solidariškai su revoliucijinėmis socialistų partijomis Maskolijoje, o Lietuvoj su revoliucijine partija Lietuvos Socijal-demokratų.

Visi, kurių širdise dega meilė prie laisvės ir prijaucia Lietuvos vargdieniams, tegul iki 25-tos gruodžio pasistengia priduoti į redakcijas „Kovos“ ir „Vienybės“ vardus ypatų, kurias geidžia įdėti revoliucijiniam komitetan. Per Kalėdas, bus padarytas tam tikras susivaziavimas, suskaičyti balsai ir pagarsintas laikraščiuose vi sumenei išrinktasis komitetas.

Tuomtarpu, vientaučiai, revoliucijai aukas siūskit į redakcijas, kurios priims, ar siūskit tiesiai atstovui L.S.D.P. ant šio avreso: J. Lizdeika, 28 Gray str., Silvertown, London E. England. Pakviucta bus „D. B-e“ arba „Kovoje“.

Proletarijai viso svieto, vienykitės! Jūs nieko neturit pralošt, tik pančius! — Tegul tas buna mūsų siekinis ir vadovu.

Šalin caro ir kapitalistų valdžia!

Tegyvuoją revoliucija! Teįvyksta meilė, lygybė ir brolystė!

Teįvyksta laisvė ir nepriklausomybė Lietuvos!

Teįvyksta joje socializmas!

Lietuvių Socialistų Partija Amerikoje.

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

Baltimore, Md. Prsidarė bėvus keturioms tautiškomis pagalbinėms draugystėms, lietuviška svėtaidė galutinai tapo

uzbaigta. 27 d. lapkričio bus atidarymas salės, t. y. pirmas susirinkimas su prakalboms, kur pribus žinomas kalbėtojas dr. J. Šliupas. Tą pačią dieną bus įkurtuvės tautiškos vėliavos, kuri neseniai tapo parupinta ir labai puikiai atrodo: ant vienos pusės Žirgvaikis, ant antros — pasisveikinimas rankų ir žemiaus parašas: „Tegul gyvuoją Lietuva“.

A. J. Karalius.

Grand Rapids, Mich. 11 d. lapkričio susirinko būrelis lietuvių ir lietuvaikių pas K. Pašluostą ant įkurtuvių naujos stubos; besilinksminant gražiai, K. Pašakarnis paaiškino apie sunkų padėjimą Lietuvos ir svečius pakalbino prie aukų karijantiems už Lietuvos laisvę, ant ko svečiai beveik visi pristoję ir suaukavo \$5.20. (Priėmėme \$5.25. Aukautojų vardai bus kitoj vietoj. Paaiškinkit, kam turime persiūsti: ar socialdemokratams, ar demokratams, ar dar kitai kokiai partijai. Aukų rinkėjai privalo tai žinoti. Mes negalime niekur siūsti aukų, kol nebus pasakyta įsekmui, kam siūsti. Red.)

Waterbury, Conn. 6 d. lapkričio buvo vestuvės P. Teleišos, kur susirinkę svečiai, besilinksminami, neužmiršo ir mūsų brolių se nojoj tėvynėj, liejančių kraują ne tik už savo laisvę, bet ir už mūsų visų. Aukavimą užmanė šie draugai: V. Navickas ir A. Žilinskas. Nors buvo priešingų, ale daugelis ankavo. Aukų susirinko \$2.80, kuriuos skiriame revoliucionieriams ir siūndiam į „Vienybės“ redakciją. (Vardai kitoj vietoj. Red.)

V. Navickas.

Baltimore, Md. 4 lapkr. subatės vakare susirinkus keletai vaikių nuo darbo ant vakarienes namuose J. Valsio, perskaidius laikraščius svar

besnes žinias iš Lietuvos, ypatingai apie revoliuciją, sumetė \$8.75, pašelpai revoliucionierių. Pinigus siūndiam į „Vienybės“ redakciją, kur persiūs į „Darb. Balsą“ redakciją. (Pagarsinta bus kitoj vietoj. Red.)

Ansonia, Conn. Kaip buvo m. eta N.44 „Vienybės“ čia susvėrė teatrališka kompelė. Lošikai pradėjo daryti repeticijas vietinio lietuvių klubo salėje. Datyrė apie tą tamsuoliai pradėjo visa getkle šaukti, kad klube susirenka bedieviai atlaikyti savo pamaldas, kad jie darą didžiausias paleistuvystes ir tt. Bet mūsų jaunuomenė neapsileidžia. Nagalėdami atlikti bandymų klube, nusidamdė salę kitoj vietoje ir netik ką nepalioję darbavęsi apie atlošimą komedijos, bet net padarė pradžią sutvėrimui muzikalškos kuopos į kurią atsirado apšėai norinčiųjų. Pirmyn, ansoniečiai! Duokit pavyzdį dideliems miestams, kuriuose tūkstančiai lietuvių suaudžia. Ir girtuokliauja, vietoj darbaudis dėl pakėlimo lietuvių.

Lusnakejis.

Shenandoah, Pa. 6 lapkričio 11 valandą vakare pėšikai užpuolė J. Shupallą ir atėmė \$78 dolerius pinigų ir visas popieras, kurios prie jo buvo; paskui bėgdami švė į jį ir pazeidė kairią koją. Shupalla yra dabar blogam padėjime. J. Shupalla tapo užpultas ties savo stubos durim, kada ejo namo iš ofiso, American insurance Co., kur jis dirba.

Siaip žmones labai gražiai apsieina, biznis visai netikęs. Žmonės į uniją griebiasi rašytis už viens kito. Darbai tam tarpe geri, ir nesunku darbas gaut. Žmonės traukia į Lietuvą, ale daug ir iš Lietuvos pribuna. Vestuvių buna kas nedėl po kelerias.

J. Shupalla.

Easton, Pa. Eastone šil-
kų audinių darbdaviai rei-
kalauja merginų, o daugiausia
reikalauja merginų gospadinės
ant pleišų:

Šilkų audinyčiose uždriba
merginos nelygiai: nuo 5 iki
12 dolerių į sanvaitę; o ant
pleišų — nuo 10 iki 18 ant
mesio ir burdą.

Taigi malonios seseris, ku-
ri s neturite darbo arba per-
mazai uždirbate tai malonėkite
atšaukti ant šio adreso:

Marijona Anckaitienė
28 S. Locust st. Easton, Pa.

Pittston, Pa. Kuomet
žmonelės šiuomi tarpu, kur tik
nepazvelgsi buzdą dėl gerovės
tautos savo laisvesnio ir žmo-
nų keshio gyvenimo, tuomet
pats mus apie tą viską amžina-
tya. Dabar einant revoliuci-
ja, Lietuvoj, vertėtų mums
nersu su kitų vietų lietuviais
susilyginti savo aukomis. O
dabar apart suriukimo per
pikalbas Simono Daukanto
Iš. 29-tą d. spalio keletu do-
lerių, nebuvo girdėti, kad kas
pšvęstų minėtam dalykui nors
centą.

Koks tai yra mūsų didelis ne-
rangumas! dedam — nededam;
aš nors ir sudėtu nuo seniaus
pinigų nelaikykim be naudos.
Dolerį kitą nelygikim prie pe-
rėklės vištos, ir į trumpą laiką
neatves tiek daug, ką višta.

Priminsiu čia truputį apie
Pittstono moterų draugystę po
vardu „Lietuvos Dukterų“,
kuri susitvėrė 6 metai atgal.
Žinomas dalykas, kad tuom
tarpu Pittstone dar veik buvo
atgiję baudziavos laikai, tai
tokia dr-stė nedyvas, kad ir
negyvavo. Vienok minėtos
dr-stės gravo grašo arti 20
dolerių buvo sudėta, ir šian
dien guli apmariti pas kasie-
rių Katariną Kanauckienę.
Nors pakrikus dr-tei nekurius
draugės klibino kasierių su iš-
sidalinimu, tai kasieriui buvo
lengvas atsakymas: „susirinkit
visos...“ Kadangi 3 sanarės
persikėlę į tolymesnius mieste

lius kaip tai į Hastingą. Pon-
tanat Ind ir Shenandori, teip
ir stovi viškas. Vienok aš už-
manyčia, kad dabar tokiam
svarbiam žekale, reikale kovos
už laisvą, tuos pinigus (arti
20 dol.) paaukauti revoliucijos
reikalams. Tai nors su tuom
biskį pagelbėsime savo broliam
kovotojams už šventą reikalą.
W.

Union City, Conn. 7 spa-
lių čia buvo balius Lietuvos
Dukterų Dr-tės įsteigtas. Salė
buvo pilna merginų ir vaikinų;
matyt, kad čia ir aplinkėse
daug gyvena. Man, kaip nau-
jai pribuvusiam į Ameriką,
buvo žingeidu pamatyt viet-
nių lietuvių susirinkimėlį, bet
tiesą pasakius, žingeidais nie-
ko nepamačiau, nes jaunume-
nė elgiasi negražiaus už savo
girtaujančius brolius Lietuvos
gužynėse. Grieziant ausis ga-
dinančiai muzikai, vaikinai,
abiem rankom įsikabinę į po-
niškus rubus merginų, su pa-
pirosu dantise, sukinaisi po sa-
lę, vieni kitus stumdydami ir
tol savo šokikių nepaleisdavo,
iki muzikantai paraudonavę it
kepti vėžiai iš pailsimo nepa-
liauja savo dūdas putę. Po

kiekvienam šokiui, visi šokikai
galvatrukčiais spruko prie bu-
feto, traukdami savo šokikes
ant alaus. Broliai! ar dar ilgai
duosime save svetimtaučiams
ant juoko laikyti? Ar gi teip
sunku yra išmokti gražaus ir
mandagaus pasielgimo susirin-
kimuose, ypatingai prie mote-
riškųjų? Pasirupinkime pa-
rodyti svetimtaučiams, kad
mēs esame apšviestais europie-
čiais, o ne laukiniais žvėrimis!

Buknosis.

Scranton, Pa. 24 spalio
pasimirė Jonas Vitkus 52 metų
Kauno red., Raseinių pav.,
Viduklės parapijos. Velionis
Vitkus prigulėjo į Joakimo
Lelevio Draugystę, teipgi į
Susivienijimą L. A. ir į dvi
angliškas draugystes. Jo li-
kusei Lietuvoj pačiai liko gra-
žus turtas. *Bacių Juozas.*

„Laisvamyliu“ reklama ir tikras darbas

Tulas „Laisvės Mylėtojas“...
Bet luktelkim. Reikia skai-
tytojams paaiškinti, kas tai yra
mylėtojas laisvės. Aš mislinu,
kad kiekvienas skaitytojas
„V. L.“ yra mylėtojas laisvės.
Laisvę myli skaitytojai ir kitų
laikraščių: „Lietuvos“, „Ko-
vos“, „Vilties“, „Keleivio“,
„Kataliko“, „Žvaigždės“ ir
„Saulės“. Ir kasgi laisvės ne-
myli? Ar tik skaitantieji
laikraščius myli laisvę? Argi
jos nemyli kiekvienas nors ir
tamsiausias pasaulėje žmogelis,
menkiausias vabalėlis ir smul-
kiausia muselė? Teip. My-
lėjimas laisvės yra kiekvien-
nam gyvuni prigimtu. Ir
jeigu kas čvierijasi giriasi,
myli laisvę už kitus geriau,
ėsas laisvės mylėtoju, o kiti
ėsa laisvės neapkenčią, tai pa-
sirodo, kaip jis ištikrųjų su-
pranta laisvę. Egoizmas per
jo nuomones veržiasi, kaip
nuodingi gazai ir matosi, kad
jis tik sau pripažįsta tą saldžią
prigimties dovaną — meilę
laisvės; jis yra mylėtojas lai-
svės... savo.

Tulas „Laisvės Mylėtojas“
45-ame nr. „V. L.“, pasistatęs
save mylinčiu laisvę daugiau už
kitus, sumaišo su dumblais iš-
reikštas Amerikos lietuvių
nuomones apie šelpimą revo-
liucijos, išvadina simpatizuo-
jančius socializmui „trumpa-
regiais“, „politiškais aklunais“,
„rėksniais“, „neregiais“, „pa-
sekėjais Lizdeikos“ ir tt. Nu-
kaltina redakcijas „Kovos“,
„Lietuvos“ ir „Vienybės“ už
talpinimą raštų, kurie simpa-
tيزuoja Lietuvos socialdemo-
kratams ir velina, kad juos
kimštų į gurbą. Liepia visu-
menei ne kritikuoti ir ne svars-
tyti, nes esąs brangus laikas.
Ragina į kitų išreiškiamas
nuomones, priešingas nuomo-
nėms p. L. M., žiurėti kaip į
nevertus dalykus ir tt.

Nekalbant jau apie etiškąją

pusę p. L. M. „žiedelių“, k.
„aklunai“, „neregiai“ ir tt., —
tas jau yra priprasta mūsų
„laisvamaniams“, — gana bus
lypstelt jo „argumentų“.

1). Kodėl p. L. M. pripažįs-
ta tiesą laikraščiams talpinti
tik jo nuomones, o kitų liepia
kimšti gurban? Juk čia ne
Rusija. Negalima pačiam rė-
kaut, o kitam liept tylėt.
Kiekvienam valia išreikšti sa-
vo norus laikraščiuose, kuriuos
jis skaito ir šelpia.

2). Kodėl p. L. M. Ameri-
kos socialistus vadina pasekė-
jais Lizdeikos? Kas jam da-
vė tą tiesą? Rodos nė vienas
Amerikos lietuvis dar nesisa-
kė simpatizuojaš Lizdeikai,
tik Lietuvių Socialdemokratų
Partijai. Eidoms tokiu
keliu p. L. M. ir darbininkų
priešus be abejonės pavadintų
pasekėjais Zauniutės, arba La-
pino (atstovų „Varpo“ ir
„Ukininko“).

3). Kodėl p. L. M. užtyli,
kad revoliuciją Rusijoje pra-
dėjo, pavarė ir dabar jos vilnis
laiko po savo valtele, socija-
listai? Ar p. L. M. neregys
yra pats kaip kitus vadina, ar
yra veidmainys, kaip reikia
saprotauti iš slėpimo tokių
faktų, kuriuos net kapitalistiš-
ki Amerikos laikraščiai skel-
bia? Yra vienu iš tų dviejų.

4). Kodėl p. L. M. ragina
visumenę ne kritikuoti ir ne-
svarstyti, ir tai dėlto, kad „esąs
toks brangus laikas“? Ar jis
nežino to, kad juo laikas yra
kritiškesnis, tuo didesnio rei-
kia įtempimo, tuo di-
desnės kritikos, apsvarstymo
ir atydos? Ir kodėl jis mėgi-
na darbininkams atimti tiesas
svarstymo tada, kada jie deda
po kardu galvas, tukstančiais
tirpsta kanuolių ugnyje? Ro-
dos kas aukauja savo gyvastį,
tai turi ir žinoti už ką, už ko-
kią ateitį savo vaikeliams, savo
draugams tokiems pat kaip jis,
likusiems gyvais.

5). P. L. M. šaukia visus
vienytis, o darbininkams už-

kemša gerklę dėlto, kad, girdi, čia sustosę plaukę aukos. Ar p. L. M. pinigines aukas skaito brangesnėmis, už aukas milijonų gyvasčių? Rusijoje ir Lietuvoj revoliucionieriai rasi dar ir negirdėjo, kad čia kokie Amerikoje „laisvės mylėtojai“ už juos „didžvyriuoja“, renka pašėlpą ir jau net rašo politiškus programus; tikrai rasi dar negirdėjo, o vienok jau ir be mūsų „narsavimų“ iškovojo labai daug, ir tai vis po raudonu vėluku revoliucijinio socializmo, žuvę tukstančiais kruvinoje kovoje, o ne po pp. „laisvės mylėtojų“ tautiškos vienybės skarmalais. Bet tuščia baime p. L. M., kad sustos plaukę aukos. Jeigu jis skaito laikraščius, tai mato, kad aukos visai nesustojo, bet dar net pasidvigubino. Viena p. L. M. baimė, tai bus teisinga: aukos nueis tik revoliucionieriams.

6). Kodėl p. L. M. rašos esąs laisvės mylėtoju, o bijo pasirašyti savo pravardę? Juk, kaip sakiau, laisvę myli visi. Yra žmonės tikrai dviejų rūšių: vieni kurie už laisvę kovoja, o kiti nekovoja, bet ją „myli“ ir naudojasi iškovotos laisvės vaisiais. Tokie yra Maskolijos „liojalistai“, kurie po iškovotos laisvės, tokios kokios jie reikalavo, jau atsigręžę prieš revoliucionierius kurie kovoja už žmonių, už liaudies laisvę. Kodėl p. L. M., pantrinu, nepasisako, štai aš esu toks ir toks, reikalauju nuo caro valdžios to ir to, arba reikalauju tą valdžią padaryti teip ir teip? Ar rasi p. L. M. turi Lietuvoj koki nors išdelį, kur guli jo širdis ir kur ketina dar parvykti ir tapti „liojalistu“ caro valdžiai, jeigu revoliucija nepasivestų? Jeigu jis dar tos valdžios bijosi, prieš kurią siundo kitus, pats pasilikdamas užpakalyj kovos laike, tai jis myli laisvę tik savo. Tikras revoliucionierius, — revoliucionierius iš armijos

nieko neturinčių proletarijų, nieko nesibijo. Jam nieko nėra nustoti, kaip tik savo retežių. Net ir mirtis jam yra tikta užbaigimu vargų, kuriuos jis nešė už kitus „laisvės mylėtojus“, jis užmerkia sąarotas akis tik su saldžia viltimi, kad je neišpasakytai vargai, skurdas ir nuolatinė kova atneš plytelę prie budavojamos naujos civilizacijos, garbingos laisvės visai žmonijai.

Toks yra skirtumas tarpe „laisvės mylėtojų“ ir tarpe „kovotojų už laisvę“. Ir mes, Amerikos lietuviai darbininkai, norime savo kruvinais centais šelpti revoliucionierius tikrai tuos, kurie joje guldo galvas, o ne tuos, kurie „myli laisvę“ lyg stovėdami už tvoros, kad jų nepagautų vilkas....

Rašo vienas ir kitas, kad aukaukime ir siųskime aukas komitetui. Kur tas yra komitetas? Jojo nėra jau. Ant paskutiniojo suvažiavimo, Dr. J. Šliupas su Dr. Bacevyčium atsisakė. Ir atsisakė dėlto, kad didžiumos komiteto balsai buvo ne sulyg jų noro. Neėmė į atydą nė to, kad „visumenės“ išrinkto komiteto nuomonės reikia paguodoti, kaip ir pati visumenė. Nepaisė, kad tuomi tepripažįstai tik savo nuomonės už geras ir šventas, o eity už niekintinas. Nepaisė nė ant susistabdymo aukų. Savo nuomonių svarumą pastatė daug augščiau už visumenės reikalą, už didžią revoliuciją.

Aš, kaip buvęs Centr. Liet. Rev. Š. Komiteto sekretorium, prie šios progos dar paaiškinu, kad mūsų Komiteto jau nėra. Bus komitetas išrinktas kitas. Bus teip, kaip daro lenkai, maskoliai, vokiečiai ir zydai. Bus komitetas išrinktas, kura revoliuciją mato tikroje šviesoje. Stosim į darbą teip kaip stoja į jį visų tautų revoliucionieriai. Nė vienas centas nenueis niekur, kaip tik į re-

voliucionierių rankas. Neuzginam mes rinktis komitetus neuuzginam ir dėti aukų ant „judinančių brošiurų“ — tas teipgi yra gerai savu keliu. Bet mums rupi revoliucija, revoliucija ir revoliucija. Jas gamino ir gamina visokių laikščių išleistuvės ir spaudos firma. Brošiurų laikai buvo jau keliolika metų ir bus tolynlinkui savu keliu. Bet revoliucija yra tikrai tada, kada pasikelia žmonijos dvasia. Šelpsimė tik revoliucija. Gaus ir atskiri revoliucionieriai ir „draugiečiai“, — visi kurie priduos davadus savo revoliucijinio veiklumo. Jeigu susitvers visų partijų Lietuvoje Komitetas, tai remsimė tikrai jį. Jeigu ne, tai vyriausiu revoliucijos veikėju Lietuvoje laikysimė Lietuvių Socialdemokratų Partiją, egzistuojančią Lietuvoje jau nuo 1896 metų, turinčią nuo tų pačių metų tvirtą programą (kas nori ją matyti, teparašo „Kovos“ redakcijon) ir praveusią revoliucijinę dvasią per dēm Lietuvos miestus ir kaimus.

Broliai! Tegul neužteks mums tuščio gyrimos mylėjimu laisvės. Pagyrų darbas yra reklama, o mes esame žmonės darbo. Stokim į darbą. Remkim revoliuciją ne tuščiais tauškėjimais per laikraščius, bet pasirodykime esą subrendusiais valstiečiais, nepagenamais botagu įvairių slaptų politikierių.

Šalin caro ir kapitalistų valdžia! Lai gyvuoja Lietuvos revoliucija! Lai gyvuoja socializmas!

J. O. Širvydas.

Red. pasarga: Autorius žemiau padėto straipsnio daro mums šitokią pasargą: „aš tikiu, kad Tamistų laikraštis duos man vietą išsiteisinimui priešais visuomenę, teip lygiai, kaip kad davė vietą mano apšmeizimui. — Jeigu šis straips-

nelis Tamistų laikraštij vietos neatrastų, meldžiu sugrąžinti“.

Stebimės iš to abejojimo. Ar gi guodotinas autorius nežino, kad XX Seimas S. L. A. davė mums tiesą talpinti S. L. A. reikaluose ne tik „išsiteisinimus“, bet ir „apšmeizimus“, bile tik po jais bus pasirašyta pilna pravardė. O autorius juk pasirašo, tai kodėl netal- pinti?

Ponui J. Tareilai.

P. J. Tareila N. 44 „Vienybės“ duoda atsakymą visiems savo kritikams ir priešinkams, drauge ir p. Ašerukui, užmeta visą žiupsnį „griekų“ iš jo neva privatiško ir publikiško gyvenimo. Aš matydamas tokią baisybę mano griekų, noriu prisipažinti priešais visuomenę asabiškai, kad visuomenė nepamislytų kartais ant kito žmogaus, visai nekalto. Verčiau tegul sudija mane, kaip tikrą kaltininką visoje šviesoje. Aš nesigėdžiu savo pseudonimo: Ašerukas — ir tų raštų, kuriuos aš parašiau po tuom uždengtu vardu, nes aš jaučiuosi, kad kiekviens žmogus, budams dalele visuomenės, turi tiesą išreikšti savo nuomonę visuomenės reikaluose.

Jeigu p. J. Tareila būtų faktiškai darodęs mano klaidas, kaipo literatiško savo priešo, su kurioms aš įžeidžiau p. T., aš priešais visuomenę ir priešais p. T. prisipažinčiau kaltu; bet jei p. T. nori man užmesti griekus tokius, kokių aš visai nepažįstu ir pirmu kartu girdžiu iš lupų p. T., tai aš meldžiu darodyti, kokias aš skriaudas padariau Baltimorėj, Philadelphijoj ir Waterburyj? kuom ir ką nuskriaudžiau? Kada ir nuo ko aš rinkau aukas Waterburyj savo naudai dėlėjimo į mokslainę? Kada, kur ir su kuo praleidau tucs pinigus, visuomenės suaukau-tus man ant mokslo? Kada ir

kur skaldžiau malkų vežimus boboms už alaus dinerkę?

Lauksiu paaiškinimo nuo p. Tareilos trumpai.

Kun. V. R. Delianis,
po pseudonimu pasirašęs
Ašerukas.

Dar apie padalinimą auku.

6 kuopa L.S.P.A. susidedanti iš draugų, gyvenančių Pittsburg'e, Allegheny ir Wilmerding'e, 29 spalnio turėjo savo mėnesinį susirinkimą, kame tapo svarstyta reikalai šelpimo revoliucijos Lietuvoje ir padalinimo aukų surinktų revoliucijos reikalams. „Lietuvos revoliucijos šelpėjų komitetas Amerikoje“ surinktus pinigus revoliucijos reikalams pavedė keliems skyriams: „varpiečiams“ (demokratams), „draugiečiams“, Lietuvos Social-Demokratų Partijai ir Pavieniam revoliucionieriam. Bet komitetas tai darydams ar patėmyjo, ką daro, ir ar šelpė revoliuciją? Ne. Komitetas to visiškai nepatėmyjo, jog pinigų surinktus revoliucijai atidavė ne vien revoliucionieriams, bet ir žmonėms, ką mažai temislėja apie revoliuciją. Matosi iš N 41 „Vienybės L.“ ir N 41 „Lietuvos“, jog davė Demokratams (užmokejo) už praskynimą kelių socialdemokratams; „draugiečiams“— už prisidėjimą prie revoliucijos darbo; pavieniams— už veikimą revoliucijoj. Mūsų pinigus aukandami turėjome nuomones visiškai kitokias! Mūsų turėjome už mierį šelpti revoliuciją, o ne užmokėti demokratams už prasitintus kelius, ne mėtų pinigų atskirai po visus kampus, kur tik kam pakliuvo. Mūsų mislijoje šelpti L.S.D.P., kuri nuo savo prisidėjimo buvo ir yra revoliucionieriška partija, kuri ir dabar tą darbą veikia akylai. Jeigu gi Demokratai, gyvendami pusėtiną skaitlių

metų neįstengė pasilikti revoliucionieriais, bet veikia pagal „inicijativą“, jiems aukų nevertėjo siųst. Jeigu Draugiečiai matydami prisartinančią revoliuciją atsiskyrė ir pradėjo veikt vieni; jų kelių darbas nors būtų ir geriausias, bet mažą pasekme gal atnešti degančiai revoliucijai; kuri jau buvo sukurta. Jeigu pavieniai revoliucionieriai esą revoliucijos draugai, jie turėjo tiesią kreiptis prie revoliucinės partijos, kuri juos būtų pažinusi geriau, negu amerikiečių L.R.S.K.A. Jeigu revoliuciją pradėjo varyt L.S.D.P., jai priklausau ir aš, o kitos partijos ir pavieniai lai prisideda prie revoliucijos ir varo darbą, tai ir šelpsimė visus per vieną partiją. Paskyriam dirbant nieko nenuveiks ne tie, ne kiti, o kas yra priešas vienybės, tas priešas revoliucijos ir gerovės žmonijos, — tokių nereik! Lai dirba darbą visi išvien, tai yra prisidedami prie žmonių, kurie buvo ir yra revoliucionieriais, o jais ir buvo ir yra L.S.D.P., o mes aukausim ir šelpsim, kiek tik pajėgę turėsim. Dr. J. Šliupas supyko ant Lizdeikos už aplinkraštį kaip jis Lizdeikos raštelį vadina ir emė rekt per laikraščius „Vienybę Lietuvniukų“ ir „Lietuvą“ (N41), išvadiindamas Lizdeiką „ubagu“ neuzsitarnavusiu ant „didžiavyrio“ ir t. Mat mūsų dr- as su surinktom nuo žmonių aukom ir patis budams žmonių išrinktu— turi tiesas dvarponio kurs gali praeiti pro išalkusių ubagų gaują o numesti ten, kur jam patinka ar kas, ir dar pasigirti per laikraščius.

Ant galo, matydams dr- as Šliupas, kad Europos socialistai esą „despotais“ ir jų vadovai elgėsi prastai, kad Rev. Šelpėjų Komiteto tuli sąnariai parodę partijiskumą,— atsiskyrė per „Kovą“ (N23) ne tik iš kasieriaimo; bet išstoja ir iš partijos. Ar gi socialistų partija kuomet gali atsakyti

už komiteto nešvelnumą dr- ui Šliupui? Partija susineda iš apie 500 žmonių, taigi partijoj būnant tiek sąnarių, randasi ir daugelis įvairių nuomonių, išpažindami vienus principus partijos. Bet mūsų izdininkas dėl vaidų su komiteto sąnariais ir atstovais L.S.D.P., įzeidžia mūsų L.S.P.A., kuri tam niekuoms negali but kaltinama. Joje-gi, partijoj, buvo geru draugu J. Šliupas ir kiti, bet dabar už savo ypatingus priešus paliko partiją už priešingą. Per „Kovą“ dr. Šliupas pareikalauja Susivienijimo Lietuvių Laisvamųjų čarterio, kurį L.S.P.A. vartojo ligišiolai. Ant to pareikalavimo mūsų 6 kuopa tai ištaria: ne dr- as Šliupas čarterį socialistams davė, negali jis ne atimti. Čarterį davė laisvamųjų Susivienijimas turi tiesą atimti arba reikalaut užmokesčio. Šliupui, kaip pavieniai ypatai, negrąžinam čarterio ir duoklės nemokėsim, nes neturim tiesą tai daryti.

6 kuopos L.S.P.A. susirinkimo pirmsėdis *D. Bajoras*,
sekr. *J. Miliauckas*.

Šis moterų judėjimo ir gyvenimo.

(Kronika.)

„Moterų tiesų lygybės draugija“. Einant tikramjam Maskolijos išsiliuosavimo judėjimui, sujudo ir moters reikalaujanti sau tiesų ir kovoti už jas sykiu su vyrais. Ne tik visos moterų draugijos reikalauja liuosybės ir lygybės (žr. „kronika“ N 45 ir 46 „Vien. L.“), bet dar susitvėrė tam tikra „Moterų tiesų lygybės draugija“.

14–17 d. liepos Peterburge „Sąjungų sąjungos“ delegatų susivaziavimas prieštaravo G. A. Bulygino sumanymui apie ciesaorystės seimo („duomos“) įsteigimą. Prie šios nuomonės

prisidėjo ir minėtoji moterų draugija; vienok pridedama savo rezoliucijoje sekančią pasargą:

„Bet, jei šis sumanymas ir pakaktintų visus vyrų reikalus, tai moters jokia būdu negalėtų su juo sutikti. Ciesaorystės seime moters neturės savo atstovių, jos priskaitytos prie nesuanguusių, idijotų ir prasikaltėlių grupos. Ir mes skelbiame, kad mes kovosime prieš jį (Ciesaorystės seimą). Kaip motinos, auklėtojos, daktarės, mokytojos, fabričių darbininkės, tarnaujančios įvairiose įstaigose, žemdirbės, ukininkės, vedančios savo ukių reikalus ir mokančios mokesčius, moters— didelė nors ir nepripažinta pajiega, o sunkus neturinčios tiesų darbininkės padėjimas bus botagu šitoje kovoje“.

Pradžioje rugpiučio Christianijos mieste, „Arbeidersanfunds“ salėje buvo didelis moterų susirinkimas, pašvėstas visuotinio balsavimo klausimui. Moters reikalavo, kad joms būtų pripažintos rinkimo tiesos. Klausime Unijos Norvegijos su Švedija visos susirinkusios išsitarė už atsiskyrimą nuo Švedijos ir reikalavo respublikinio surėdymo. 190.000 moterų išsitarė priešais Uniją.

Kaip žinoma, Australijos moters turi rinkimo tiesas. Iki šiol tik Victorijos krašte tų tiesų neturėjo. Dabar ir ten joms tapo pripažintos politiškos tiesos.

Kaimynas ir kuma.

(Pagal maskolišką.)

— Sveika, kuma!

„Turguje buvau!“

— Tamsta kurčia?

„Gaidelį pirkau!“

— Grazi diena!?

„Auksiną daviau!“

— Liki sveika!

„Nevertas daugiau!“

J. VisKoška

Skirtumas tarp prigrulinciu ir neprigrulinciu prie Unijos.

Kuomi prigrulintieji pasidžiaugia ir ką neprigrulintieji nukentia nuo kompanijų.

Tuli mainieriai jaučiasi užganėdintais ir be pagalbos mainieriu unijos. Vietoj prisirašę prie un. ir gavę augštesnes algas negu dabar, jiems užtenka to, kiek nuo kompanijų gauna. Tačiau, jei nebūtų unijos, tai savininkai greitai sumažintų algas ir pailgintų darbo laiką.

Tuose distriktuose, kur unijos nėra, savininkai tebemoka darbininkams kiek patinka, nes darbininkai, be vadų, be organizacijos, negali nieko kitko daryt, kaip tik imti ką gauna.

Tai yra faktai. Tokis pat faktas yra ir tai, kad tokį pat padėjimą gali pasiekti ir neprigrulintieji, jei tik norėtų. Vienatinis budas bandyti yra susiorganizuoti ir pastoti sanariais unijos.

Zinoma yra, kad tuluose distriktuose, kur dar nėra unijos, sunku yra susivienyti. Savininkai, suprazdami, kad reiks jiems augštesnias algas mokėti, jei unija bus įvesta, visai bando trukdyti unijos uždėjimą. Unijos vadus ir organizuotojus, tenai nuėjusius, tautiniai suareštavo, policija kompanijos užgundinama grėsdavo šauti į juos. Neleidavo jiems susirinkimus susaukti ir visai trukdydavo. Tačiau, jei tik darbininkai patys subruzda, tai tokius trukdymus galima perveikti. Perveikė juos kituose distriktuose, perveikė juos ir čia.

Jeigu dabar koki darbininką pavarytu tai jo draugai nereikalauja, idant ji vel priimtu, nes bijos paties nustoti savo vietu. Bet jeigu bus unija, tai visi užstos už neteisingai paleista drauga ir bandis jam vieta atgauti. Jeigu dabar numažintu algas, darbininkai negaletu

nieko padaryti ir turėtų užsiganėdinti, bet jei bus unija, tai užprotestuos ir neužleis tokį algų sumažinimą. Jeigu dabar norėtų gauti didesnes algas, tai nedrįstų savininkų to prašyti, nes savininkai matydami nesant organizacijos, to prašymo nepaisytų, o gal ir iš darbo paleistų komitetą išdrįsų prašymą paduoti.

Tą viską apsvarstant, reikia klausti, kaip tai gali pilno proto žmogus nepriguleti prie un. Kiekvienas mainierys, tuaėtų jausti, jog tai yra jam ant garbės ir ant naudos, buti unijos sanariu.

Juo auksčiau mainierys tai išpažįsta tuo geriau.

Isz visur.

Paskutinį caro manifestą apie konstituciją darbininkai-revoliucionieriai šiteip kritikuoja:

„Susirinkimu laisvė, bet susirinkimai apšaudisti karėvių; žodžio ir spaudos laisvė, bet cenzura palikta; laisvė mokymosi, bet universitetai karėvių užimti; ypotos nepaliečiamybė, bet kalėjimai pilni; davė mums Vitę, bet Trepovas liko; davė mums konstituciją, bet vienvaldybė liko; viską davė—nieko“. (Trepovas dabar atstatytas, jis tik vieną eara tebesergti, lyg šunelis).

Kynų ciosorienė—naslė, kuri faktiškai vado šalį,—o ne jos sunus ciosorius,—gaivina liberatiškas pažvalgas ir nori įvesti reformas. Ciosorius yra kraštutinis konservatorius, neapkenčias nė ženklo Europos civilizacijos. Tuotarpu ciosorienė surengė tam tikrą komisiją, kurią išsiuntė į Europą ir Ameriką studijuoti tu šalių suredymą. Ant tos komisijos buvo užpuolimas, kaip išsirodė su ciosoriaus žinia. Tai gi ciosorienė nubaudė savo sunų 30—čia dienu kalėjimo, ir ciosorius tupi sau toje lastoje da ir šian dien.

Valdiška statistika Paryžiaus nakvyninio prieglaudnamio, ant Valmy bulvaro, parodo, kad tarp 1,370 bepastogių žmonių, kurie per savaitę atėidavo nakvoti į prieglaudnamį, buvo daug vargdienių iš „augštesniųjų“ profesijų: 3 aktorai ir dainininkai, seniaus labai populiariški, 1 skulptorius (drožėjas), 3 pašytojai, 6 cizleriai, 36 malioriai, 2 mokytojai, 4 profesoriai, 8 redaktoriai ir literatai. Tarp tų visų varguolių buvo 117 svetimtųjų, pvz.—35 belgai, 18 italų ir 48 vokiečiai.

Vokiečiai socialistai stroipiai renka aukas Maskolijos reikalams. Neseniai kasierius socialistas Geriech, Berlyne apgarino, kad išviso surinkta tų aukų 95'528 markes. Rinkimu aukų užsiima socialistų laikraščių redakcijos, daugiausiai Berlyno „Vorwärts“, pasikui — „Marksische Volkstimme“, „Mainzer Volksztg.“, Vroclavo „Volkswach“, Eifurto „Tribunei“ ir Karaliaučiaus „Volkstag“.

20 d. spalio Londone buvo susivaziavimas (kongresas) viso svieto burtininkų; tas kongresas vadinasi „Didysis Magikų Ratas“. Buvo tarp tų magikų gana mokytų, kaip profesorių ir kitokių. Visi rodė stebuklus, bet... visi vienu balsu nutarė... laikyti viską didžiausioj slapybėj, kad svietas nesuprastų jų gudrumo. Turbut kas nors tų negerai, kad reikia slepti...

Už bažnyčios skriaudas.

Vieną sykį susiejus keliems lenkams ir lietuvians, vienas lenkas emė puryti ant lietuvių, kad šie lendą prie lenkų-mergų ir tankiai sudarką jas. Vienas lietuvis, senyvas žmogelis ant to atsakė:— Tai už bažnyčios skriaudas. Jus akriaudziat lietuvius su bažnyčiomis ir kapinėmis, tai lietuviai jums atsilygia.

Lenkas pasakė:— „ažėby ciele“, ir nuėjo mostelėjęs ranka.

Susirinkimas.

Dėlet pirkimo kapinų.

Užkviečiame visus Lietuvių Laisvės sanarius, lietuvius ir lietuvas, iš visos apielinkės, pributi ant 27-tos dienos Lapkričio (November), susirinkimas atsibus panedėlyje 7-tą valandą vakare, ant salės po Nr 11 W. Main str., Plymouth, Pa. Taigi nepamiškite tą vakarą pributi, ir praneškite savo draugams apie tai, nes turėsim pranešt apie tai daug dalykų. Užkviečiame KOMITETAS.

Dovanai! Dovanai!

Nauja gyduolių knyga dėl vyrų moterių ir vaikų, aprašanti visas informacijas, bus pasiusta Jums jeigu jus prisiusite mums savo adresu.

Venibe P. O. Box 268
Madison Sq. New York.

Vienuoliktas Balius!

Elizabeth, N. J. Šv. Jurgio Draugystė parengia balių ant 29 Lapkričio (November) seredos vakare ant Grand Army salės 126 E. Jersey st. pras. dės 6 val. vakare, trauksis per visą naktį, teipogi lietuviai ir lietuvaities nepamiškite to brangaus česo ba šmet dar nebuvo nevat Nakraušono muzikantai drėks ant vamzdelių Jonas Dargis, Juozas Margis, Antanas Pilvėčius, Jurgis Kopročius ir daugel kitokių.

Įzenga 25c.

Uzprašo Komitetas.

Balius! Balius!

Bridgeport, Conn. kuri parengia D. L. K. Vitauto dr. tē kuris atsibus seredoj 29 Lapkričio 1905 m., 8 val. vakare po No. 1379 Main str. ant Germania Hall. Balius trauksis nuo 8 vakare iki prašvintant. Uzprašome visus lietuvius ir lietuvaities pributi ir iš aplinkinių miestelių k. t. iš New Haveno, Waterburio, Union City, Sheltono, Derby ir iš kitų visų aplinkinių miestelių ant to mūsų smarkaus balius.

Tikietai tiktai vyrams tōc. Ponioms ir panelems dykai.

Komitetas.

Silpni revoliucionieriai.

Amerikiečiai lietuviai išrinko R. S. komitetą. Visi džiaugėsi: vieni sakė, kad tas komitetas išrinks savo sąnarį važinėti per miestus ir rinkti aukas revoliucijai, kiti tarė siųsę į Lietuvą pirkus Amerikoje geriausius ginklus ir amuniciją... Bet nelaimė, vienaip storijos, o kitaip stojosi. Žmonės aukų suaukavo norint ne daugiausiai, komitetas užmiršo, kad reik atlikti rolę revoliucijos, kad įveikti caro valdžią, bet užsimanė pamėgdžioti Amerikos politikierius: užgandinti kuomidaugiau žmonių ir didesnę garbės vainiką nupešyti — išbarstė pinigų visoms partijoms ir vienai bevardo, patį vardą išmislijo — „Atskiriais“, — kad tik daugiau partijų būtų ir kiekviena komitetui dėkavotų už dovanas. L. S. D. Partija, katra visą revoliucijinį darbą varo, nedėkavojo komitetui, o jos atstovas užsienyje dar nurodė peiktinus kemiteto darbus, ir komitetas, niekuomi savo priderystėje neatsizymėjęs į dulkes sutrupėjo. O kiti jo sąnariai pabėgo nuo kovos lauko ir šile slapstos: mat socialdemokratams ne vien su bumboms ir šaudyklėms kariauja, bet lygiai ir su plunksna subombardavo R. S. Komitetą. Ne atlaikę kritikos, tur gelbėtis bėgsta kaip Kuropatkinas į šiaurius... „Vienybės“ Nr. 44 J. Kazakevyčius išvadžioja, kad daugybė apšviestųjų dirbo dėl apšvietimo lietuvių, o apšviesti revoliuciją kelia, o dabar „vienam“ Lizdeikai garbė ir pinigų da „jam“ siųsti, tai per daug... Kad apšviestūnai dirbo dėl apšvietos, tai tiesa, bet ar mes dabar galime visiems apšviestūnams užmokėti už jų visas geradėjystes, kad jie seniaus dirbo, kadangi mums pinigai reikalingi pačiam revoliucijai, o ne atlyginimui

už apšvietimą. Kad visi apšviestūnai yra revoliucionieriais, tas ne tiesa: daugumas apšviestūnų myli rėkti, o kad reikia muštis — traukiasi į užpakalį. Amerikoje yra daug apšviestūnų, o mažai atsirado važiuojančių karianti už laisvę. Iš apšviestūnų yra daugiau atsizymėjusių kerštai prieš tikruosius revoliucionierius, daugiau gaudintojų, kas jau aukos neplauksiančios dėl Lizdeikos atsišaukimo. Iš tikro — tai tik šuviai iš šilo... Antai V. Jankauckas L.S.D.P. vadina autokratais; dr. Šliupas goduoliais ubagais, trokštančiais pinigų; J. Naujokas mato juos tik kaip apginejus darbininkų ekonomiškų reikalų, o ne sirupinančiais apie tautą. Tai gi matai, mes tuos ponus dabar pamatėme, kad yra dvipusiniai: viename straipsnyje rašos socialistais, kitame klerikalais; kartais rečia ant scenos kad visa istorija krypta į socializmą, dabar nukrypo ant ukrainiečių. Ar šiaip ar teip, tie augščiau minėti ponai nori išnekėti mums kaip nematantiems, kad ir „Draugo“ ir „Varpo“ išleistojai yra tai stiprios revoliucionieriškos partijos, stipresnės už L.S.D.P.!... Dabar yra netokia gadyne, kad reklamo ir kumšties gražojimo klausytų: mes skaitome laikraščius ir matome kiekvieną pasikrutinimą, ne tik Lietuvoje, bet ir Maskolijoje ir kur kitur. Malonėkite parodyt, kur yra tų partijų nuveikti revoliucijiniai darbai atmetus L.S.D.P.?

Kas nori būti visiems geras, tas negali būti revoliucionierium, arba prazms kovoje, nepalikdamas pėdsako.

Malonus viengėniai ir viengentės! Kurs tur nors kibirkštelę meilės tėvynės, aukaukime tikriems revoliucionieriams socialdemokratams ir neskirstykime aukų, o katraš norės eiti į kovą už laisvę, tas nesibijos prisidėti prie partijos; jam rūpės prisidėti prie tokios partijos,

katra yra drutesnė ir daugiau galės sušelpiti ginklais ir kitom reikmenims. Matyti Amerikos paminėti didvyriai nesirupina, kas laimės ir kas valdys Lietuvą, kad barsto tas pačias menkas revoliucijiniškas pajiegas. Lietuvos S. D. Partija kovoja lygiai už tautą kaip ir už ekonomišką pagerinimą darbininkų buvio; yra reikalinga išliuosuoti ne tik dvasią, bet ir spēkas kuno ir kraują, katra siurbia ponai per amžius... Taigi mes dabar turime atkeršyti už visas skriaudas mūsų... Jau ten darbininkams pasisekė pradurt baisesi ištemtą kraugerio puslę, bet dar kova nepasibaigė, dar daug kaštuos kraujo ir pinigų, kol tos geradėjystės pasieks fabriko ir kaimo darbininką.

Kazys.

Smulkmenos.

NAUJOS GADYNĖS „VERGLAIVIS“.

Spalių mėnesį prancuziškas laivas vežė iš Martinikos 650 žmonių dirbti prie Panamos kanalo. Juos vežė su prigavimu. Kada atvežė į Kolon'ą, Panamoje, darbininkai, dagirdę apie baurias sąlygas ir apie geltonąjį drugį, pasisakė neisę nuo laivo ir reikalavo, kad juos veztų atgal. Kapitonas graudeno, kad darbininkai atlaikytų kontraktą ir apleistų laivą; 500 iš jų paklausė kapitono, o 150 ne klausyt nenorėjo. Tada kapitonas pasišaukė Panamos policiją ir ta emė mušt kur ir kaip papulė... Paskui atėjo į pagelbą ir Amerikos policija ką stov prie kanalo, ir darbininkai, kruvini, su išmuštom rankoms ir skylėtoms galvoms, tapo išvilkti iš laivo, idant dirbtų kaip Dievas prisakė, o nenorėtų tinginiauti... Daugeilis buvo įšokę į jures, norėdami prisigirdyt, kad tik nepapult į tą baurią nelaisvę, bet ir tuos ištraukė iš vandens; vergas nupirktas ne „ant mė-

sos“, jo gyvastis dar kapitalistams reikalingas, už tai gelbti „skęstantį“ (dvasiški tėveliai sakys, kad tai daro tik dėl „krikščioniškumo“).

O tu, kapitalistiškosios civilizacijos barbarybe!!!...

RUZVELČIUTĖS KONKURENTAI.

Amerikos prezidento dukte Alicija labai laiminga. Vazinėjant jai po Aziją, visur buvo sutinkama kaipo karaliaus dukte. O vienas Azijos karalius, turįs ar 13 pačių, teip į ją įsimylėjo, kad neiškentė nepasakęs, jog jis ją norįs gauti už pačią. Bet ta, gerai žinodama, kad tėvo politika nereikalauja tokios aukos, kad jis vis-tiek pasekmingai veržiasi į karaliukus — atsakė puslaukiniui carukui, kad ji netekėsianti už jo. Mat eina gandas, kad ji jau turinti jaukikį, tik ne Taftą, kuris išpradžių su ja buvo pradėjęs važinėti šioje kelionėje, iš ko spējo jį Ruzevelčiutės konkurentu besant.

Nedyvai, kad teip prie savęs pritraukia, nes pana Alicija labai daug „verta“. Tik viena ranka kas-žin kiek milijonų dolerių prekiuoja. Visa ranka apkaustyta briliantiniais bransolėtais ir ziedais; o į galus pirštų (į nagus) vel prisegta po briliantą: į maziuką pirštą — maziuks briliantas, į bevardį — didesnis, į dičkį — da didesnis, į šmilių — vel mažesnis, o į nykštį — trumpas o storas....

Katalikiški laikraščiai pranešė iš Rymo, kad šv. tėvas labai nerimojās iš priezasties „netaktiško pasielgimo“ panos Ruzevelčičitės. Mat kada ji buvo Filipinose, tai ji su didele iškilme priėmusi „eretikišką“ vyskupą Aglipay'ų, o katalikų vyskupams rodžiusi panieką. Kodėl ji teip darė — nežinia. Bet šv. tėvas susiramįs matydams, kad ir be to, katalikiški vyskupai turi didelę pagarbę ir galę terp eretikiškos ir, sąmišiu, bedieviškos Amerikos valdžios... X.

Lietuviu tauta

senoveje ir szilandien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

TOMAS ANTRAS.

(Tęsa.)

Ne stebėtina, kad Lietuvoje ir Žemaitijoje Keistutis, kaip nenuilstantis vajokas už šalies nepriklausymą, turėjo autoritetą ir populiarumą be galo didelį. Prieg tam su gyventojais savo šalies jis surištas buvo ir papratimų ir šeimynos ryšiais. Moteris Keistučio, Byrutė, kurios vardas užsiliko žmonių atmintyje ir perėjo į tautos dainas ir teirą, buvo dukterimi kilto Žemaičio Vidimanto; ji, anot padavimų, iki ištekančios pildė Palangoje urėdą vaidylutės prie negestančios ugnies, degančios ant garbės lietuviškiems dievams. Pats Keistutis iki gyvas pasiliko viernas tėvų religijai; jis buvo pastaras liet. kunigaikštis, kurs tapo paliuosuotas stambeldišku budu. Kada pabaigoje jo gyvenimo, kilo vaidas su brolienu Jagėla, Žemaičiai laikė jo pusę tikėdami, kad jis neatsimes nuo tautiškos tikybos¹⁾. Keletą syk krikščioniški valdymierai bandė Keistutį atversti į krikščionybę, siulydami jam vigadnias politykiškas išlygas; du syk Keistutis įsileido į pašnekas iš tos dėkos; bet abu sykiu jis regimai toms pakalboms pridavė tikėtai ženklina diplomatiškos strategėmos, ištikrųjų nė pamišlyjęs apie krikštą. Pirmą syk į tokias pašnekas Keistutis įsidavė su Lenkų karaliumi Kazimieru. 1349 m. tasai su druta kariuomene užėmė Volyniją ir grėsė Berestjės skryčiai Keistušio; tarpe jų prasidėjo pašnekos, prieg kam Keistutis buvo priverstas paketinti apsikrikštyti. Apie tatau Kazimieras pasiskubino pranešti popiežiui Klemensui II. Popiežiaus tuoju pagatavyjo tris bulles: ant vardo Kazimiero, Keistučio ir Gniezno, arkivyskupo; jis dėkavojo Lenkų karaliui už jo misijonierišką veiklumą, sveikino Keistutį už jo ketinimą įstoti į sterbles krikščionių ir zadėjo jį pakelti į Lietuvos ir Rusijos karalius tuoju po priėmimo krikšto ir liepė arkivyskupui nusiųsti misijonierius ir kunigus į Lietuvą. Tokiu budu karė linko ant taikaus užsibaigimo su vigada kaip dėl krikščioniškos propagandos teip ir dėl Lenkijos, nesa Kazimieras tikėjo si, jog Keistutis, gavęs karališką karuną, atsimes nuo Olgerdo ir, tokiu budu, padalins ir pasilpnias Lietuvos viešpatystę. Tuomi tarpu, tebsirašinėjant su popiežiumi Lenkų karalius, nelaukdamas galutinės išėigos dalykų, paleido kariuomenę ir pats sugrįžo namon. To tiktai Keistutis ir laukė, jis tuoju pertraukė sušnekas ir, drauge su Liubartu, ištumė laukan Lenkų garnizonus iš pylių žemių Volynijos, Cholmo ir Belzo, įsiveržė į žemę Lvovo ir nupustyjo Lenkų parubežius skrytis: Sandomierius, Radoniaus ir Luko; zinoma apie krikštą Keistučio dabar nebuvo nė šnekos ir net, kada laike šitos karės Liubartas pateko į nevalę Lenkų, ir Keistutis priverstas buvo prisiega patvirtinti sąlygas paduoto jam ginklų sudėjimo, tai

1) Žemaičiai atsiliopė paslams Jagėlos: „Si Jagel velit ritum originis retinare, in omnibus velit ei obedire; sin vero Christianus fieri, velit Kynstat in regen suum sublimari“. — Et Samaitae simul transeunt cum Kynstat in numero 9000 virorum“. Wygand von Marburg (Scriptos. rer Prussic. II, p. 619).

jis tą prisiega atliko, akyvaizdoje karalių Lenkijos ir Vengrijos, palei stambeldžių budą ant drebančio kuno paskersio tečio¹⁾.

Devyneta metų vėliaus mes vėl išgirstame apie sušnekas atvertimo Keistučio į krikščionybę. 1355 m. popiežius Inocentas VI atnaujino dalyką apie krikštyjimą Lietuvos: jis pasiuntė gromatas Vengrijos karaliui Liudvikui, ercogams Vladislovui Opoliškiam ir Ziemovitui Mozuriškiam, kviesdamas juos dalyvauti ir tarpininkauti darbe atvertimo Lietuvių, ir pranešdamas jiems, kad jis tame reikale tiesiok susinešęs esąs su Olgerdu ir jo broliais. Bėgyje tolesnių trijų metų mes nežinome apie vykimą tų sušnekų, bet 1358 m. vėl gauda randame šaltiniuose; tūmet tulas ritteris Plauen, kuriam kryživiai išmėtinėjo atsimetimą nuo savo zokono, pribuvo į dvarą ciesoriaus Karolio IV kaipo lietuviškas agentas; jis tikrino ciesoriui apie gatavumą liet. kunigaikščių priimti krikštą per jo tarpininkystę; tas žinias patvirtino Keistutis, pats priuovęs į ciesoriaus dvarą Nuerberge. Ciesorius, „permier lengvai įtikintis“ anot zokono metrašcio, tuoju išrengė į Lietuvą iškilmingą pasiuntinystę po vada Ernesto, arkivyskupo Pragos;

1) Heinrich Truchess von Diessenhofen, chronikonus, Decretalium doctor, canonicus Konstancijoje ir kapelionas popiežius Jono XXII, parašė chroniką tarp 1342-62 m., kurią išleido C. Höfler prie „Beitraego zur Geschichte Böhmens. Heranagenben von Vereine fuer Gesch. d. Deutschen in Böhmen. Abtheilung I Quellensammlung. Anhang zu Band II. Prag ud Leipzig 1865. 4-0; ten tai randame teip parašyta:

„Item predicto (13) 51 anno in die assumptionis S. Mariae rex Ludewicus Hungariae una cum rege Krachofias et cum suis armatia contra regem Litoviae progressi fuerunt; sed rex Litoviae cum ipsis converit, quod fidem Christi susciperet cum suis et in suo regno permaneret in pace. Et facta est haec promissio per regem cum tati juramento: accept enim bovem et in praesentia regis Hungariae et suorum fecit bovi duas venas incidere in collo, et, si sanguis ferventer exiret, bonum esse in diebus futurorum; et longiter fuit sanguis effusus. Tum rex Litoviae bonem fecit decollari et inter bovis caput et corpus progrediens juravit, sic sibi contingi, si promissa non servaret.... Haec miles mihi retulit, qui predictis pracesens fuit, nominatus de Sternegge“.

Chronika, parašyta per Joannes Monachus, o 1884 m. išleista Leipzige per M. Florianus po titulu Chronicon Dubuicense veikale. Historiae Hungariae Fontes Domestici, vol-III; dalį jos, kuri palyti keliones prieš Lietuvą ir Rusiją, perdrukavojo A. Lewicki w Kwartalniku Historycznym 2 r. 1889, str. 205-213, po antrašu Kilka przyczynków do dziejów Kazimierza wielkiego I. 2 kroniki zapomnianej. Ten tai randame štai ką:

„Et in festo assumptionis beate virginis venit Kestutus ad tentorium regis Hungarie, videntibus cunctis fedus suyerius exaratum inramento Lithwanico isto modo confirmavit, quod fecit adducere unum bovem rubei coloris et ligari super duas stipites et arrificens. cultram Lithwanicam, projecit in bovem et tetigit ipsum in vena mediana et statim sanguis emanavit largissime, de quo sanguine ipse et omnes Lithwani manus et facies perunxerunt, clamantes Lithwanice: „Rogachina roznenachy gospana, y“, quod interpretatur. Deus animas, cornutum respice, invamentum per nos promissum hodie persolutum. Et his dictis caput bovis amputavit et in tantum a collo separavit, quod ipse Kestutus et alii Lithwani ibi lem existentes per illam divisionem colli et capitis ipsius bovis tribus vicibus transierunt“ (Skaitliai 3 buvo šventa, urėdiška).

Iš čion bene matyt, kad Lietuvių valdymieras, kaip kad Graikų ir Romėnų, turėjo ypalybes kunigo, ir atlikdavo aukas vardan savo valstijos. Tokį pat paveikslą duoda galingas Lengewinis, kurs su pagelba mentės kaulo atspėjo, kas buvo pasidarę jo namė (Alup. w 3018-3054 ir Myth. L. Mon. str. 116).

(Toliaus bus).

Susirinkimai.

T. M. D. 26 lapkričio 4 val. po pietų pas Juozą Anskį Glen Lyon, Pa.

Brooklyn, N. Y. Extra susirinkimas 19 kuopos L.S.P.A. atsibus 26 d. lapkričio nedėlioja 3 val. po pietų Draugelio svetainėj po nr. 73 Grand str. Komitetas.

Reikalinga mergina, stenographe ir mokanti typewriting drukuoti į anglišką ofisą. Kalbanti lenkiškai.

H. A. Scott
44 W. Main st.
Plymouth, Pa.

Reikalinga detektyvu.

Vyrai mokanti kiek anglišką kalbą ir kiek raštą. Turintis ukvatą pasimokinti vakarais savo namuose iš prisiųstų lekcijų ant detektyviško mokslo, ir buti specialiu Amerikos detektyvu. Visa tolesnė informacija bus duota aut atsiliepimo. Toki vyrai atsišaukit anglišką kalbą iš visų kraštų Amerikos, Anglijos ir Chili South Amerikos.

Adrisavok:
Mr. Willard B. Willowitch
2330 Michigan Ave.
Chicago, Ill.

LIETUVIŲ DARBININKŲ LAIKRAŠTIS „KOVA“

Talpina pilnas ir teisingas žinutes apie judėjimą darbininkų pasaulyje ir čia Amerikoje. Straipsniai, apysakos, oiles ir kiti visi tilpę rašteliai yra kiekvieną užimanti ir pamokianti. Platinkite, draugai, „Kovą“, vienintelį laikraštį, kuris gina žmonių darbininkų reikalus.

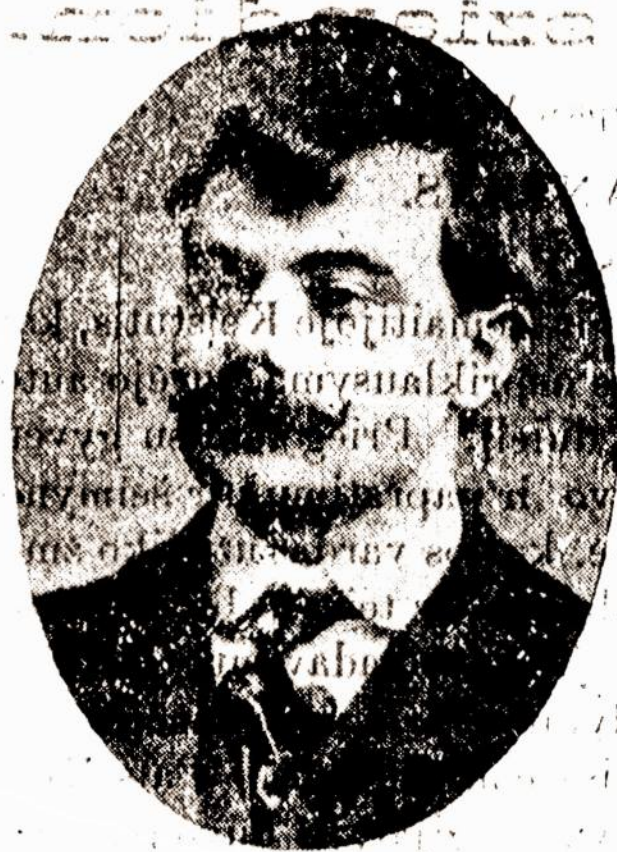
Prekė: ant metų — \$2.00; ant pusės metų — \$1.00. Adresuokite šaip: „KOVA“, 112 Siegel Str., Philadelphia, Pa.

Japonai Suvienytose Valstijose.

Japonijos valdžia atsuntė į Ameriką žinovus ištyrimui gyvulių skerdinycias dėl prirengimo Japonijoje skerdinycių ir valgymo mėsos vietoje ryžių, kur dabartės Japonijoje vienatinis maistas žmonių. Pašmus viskas priešingai. Musų žmonės valgo daugiau mėsos kaip jų sveikatai reikalinga. Dėl to tampa ligoniais nesutrovėjimo, ligoniais kraujo, nerviskumo ir slobumo. Teisybė, turime Trinerio Amerikonišką Elikisr Kartusį Vyną, kuris tas klaidas pataiso ir išgydo nuo visų nesmagumų, dėl apsergėjimo ir gerovės mes rodijame valgyti mažiau mėsos lengvai dirbantiesiems, arba ne ant cro. Trinerio Amerikoniškas Elikisr Kartusis Vynas sutaiso vidurius ir duoda stiprumą. Duoda gerą apetitą, gerą sutrovėjimą, stiprius nervus ir raumenis, cystą kraują ir gerą sveikatą.

Gaunamas visose aptiekose, arba pas patį fabrikantą Juozapą Trinerį, 790 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

PIRMUTINIS LIETUVIŠKIS HOTELIS

St. Brundzos ir Co. SCRANTON, PA.

Kas kartą pas mus apsilankys, Tas niekad nesigraudys. Alus, vynai mūsų gardžiausi, Cigarai iš Turkijos geriausi. Pakelvingiems nakvyne gražiausia. Su valgiais gardžiausia. Pakelivius priimam su arkliais ir vežimais.

Tiktai nepamirškite mūsų adresą: **Brundza, Stanovychis ir Co. 447 PENN AVE. SCRANTON, PA.**

PREKYSTE: Auksinių ir Sidabrinų tavorų, visokių muzikališkų instrumentų, gromatomis drukuojamų mašinėlių, ir kitokių tavorų.

Kożnam kuris atsitys už 2 centus marķę, prisięsiu Naują lietuvišką Kataliogą dykai. Kurįame yra šimtai visokių daiktų paveikslai ir prekės, iš kurio matysi jog mano tavorai pirmos klijas, o prekės prieinamiausias.

Apsteliarimus atlieku greitai, ir išsiunčiu į visus Amerikos miestus. Adresas:

M. J. DAMIJONAITIS, 3108 So. HALSTED ST., CHICAGO, ILL.

Tuzinas popieru dovanai!

Mes paskyrėme iki kalėdų 12 ar 24 popierų visai dovanai tiems, kurie pirka labai gražių altorių, zaldintus ir su zvankutėmis visokių paveikslų, gražus yra lietuvių siųstų savo giminėms ant kalėdų, kaip gero linkėjimo ir atminimo. Tas patikus paveikslėlis parsiūduoda po 50c. bet mės prieš kalėdas paskiriam kaip dovaną dėl savo kostamerių duosime 12 popierų su palydavo-nėms dovanai, vienas popieras imant, už 12, 25c. Taipogi mes parsiūduodame 15 Palangos lietuviška kvėpenčio TRAJANKOS, baksukas prekluoja 50c., bet prieš kalėdas parduosime po 30c. Taipogi mes parsiūduodame didelę knygą ir pigiai parduodame po vieną ir daugiau imant dėt. perkupėtu duodame didelį pelną, rokalaujan-tiems pasijūdiame kataloga dovanai, priein-čiant te ant siuntinio kastų, dėl atsakymo idok 2c

M. Zukaitis, 227 E. Main st. New Britain Conn.

Farmos!

Szios farmos parsiūduoda New Yorko stėte, 15 akrai už \$1250, 33 akrai už \$1500, 78 akrai už \$1400, 99 akrai už \$900, 80 akrai už \$1300, 150 akrai už \$2000, 133 akrai už \$1800, 200 akrai už \$2000, ir apie 15 kitų farmų yra čia jau lietuvių fermeriai. Visos farmos su troboms, yra girios ant kożnos farmos, apie artesniais žinias raszykit su indėjimu 2c markės, pas

G. KLEEK, Poolvill, N. Y.

Dr. J. Szliupas,

328 Federal str. Philadelphia, Pa. (17 50 A Keystone Telephone)

Dovana tik ant trumpo laiko

\$200 vertės, dabar už \$1.00 Daktariška knyga turinti 200 puslapių 6 per 9 colius didumo. Aprasyta su visam 100 ligų, su 85 paveikslais, receptais užrašyti angliškai, vokiškai, lotyniškai ir lietuviškai padavimai yra kaip apštreiškių gyvastie žmogaus, pirmoji pagalba brosi su sirgus. Rodos motloms augiant vaikuis, padavimai, kaip vaikinas merginą išleisoka, mergina vaikina. Kaip apsiginti nuo užkrečiamų ligų ir susirgus, kaip išsigdyti. Privalo tą knygą turėti kiekvienai ypatai, nes ją turėdamas suėdysit daug pinigų. Po trumpo laiko parsiūdiš po \$2.50, todėl pasiskubinkit nusipirkti. Geriausio įdūgus pristut Money Order.

J. Gettch, 27 Hudson, Ave. Brooklyn, N. Y.

Temykit!

Gražies popieros dėl rašymo gromatų, su grazioms kvietkoms ir su visokiais pasveikinimais, su pritin-kančioms dainelėms, su visokiais paveikslėliais, tinkamos rašyti kiekvie-nam. Szios popieros yra naujai išrastos ir puikiai išdailintos, parsi-ūduoda visai pigiai 12 popierų su kanvertais už 25c. ir dar pridėdu do-vanu naujausi kabala su visokiais išreiskimais, prekė 150c. o kuris nen-orės šio kabalo, tai pridėsim gražę pavinėjavonę paveikslę altoriolio arba kę kitę vertės 150c. Perkant už \$1.00 duodam 6 tuzinus šiu popierų.

Reikalaujam agentų, ir duodam gerą uđdarbį. Adresuokit: C. G. Agent, Sta. W. Bx 14 Brooklyn, NY.

DEL PILVO. : DEL PLAUCZIU. : DEL KEPENU.

DR. JEAN SIRROM

is priezasties daug isgydymų sitų trijų vaistų yra dabar vadinamas **NAMINIS DAKTARAS.**

Galima suėdyt tuos pinigus, kuriuos turi mokēt daktarai, jeigu pabandyti simos vaistus, o po bandymui busi užganėdintas is jų pasekmės. Jos yra patvirtintos ir naudotos per garsingus daktarus ligonbučiuose visoj pasaulėje.

Dr. Jean Sirrom's Pilvo Bitters yra tikras gydytojas *Dispensijos*, visu *Kroniska darrija*, *Galeos skaudėjimo*, *Paprasta silpnuma*, *skaudėjimu pilvoje* s priezasties užstojimo vidurių ir persivalgyimo.

Dr. Jean Sirrom's Plaucziu Bitters yra tikrai gvarantyta gyduolė *Silpnu plauciu*, *salti*, *bronkautus*, *dziuosos*, ir visų *ligų plauciu*. Yra tai geriausia gyduolė nuo *kosuio*, *persalimo* ir t. t.

Dr. Jean Sirrom's Kepenu Bitters tikrai isgydys *ironiska užsto-jimū viduriu*, *torpidū*, *optingusius kepenis*, *drebėjimū*, *karšto išblis-kimo veido* ir t. t. Užėga visokiūm *kepeniuom ligimū*.

Prekė \$1.00 už bonkū, arba 6 bonkos už \$5.00. Galii uzorderoti po dvi bonkas sitų trijų gyduolių ar kaip nori idant padaryt 6 bonkas kurios teip pat kas-uos tik \$5.00 už 6 bonkas. Išsiunčiam ant bile kokio adreso po aplakymui Expressin ar Pacting Money Order. Žiurėk idant but is legitas parasas ant kożno kams, nes be jo ne ira tikras. Adresavokit:

MORRIS FORST & CO. PITTSBURG, PA.
PARDAVĖJAI DEL SUV. VALST. IR KANADOJE.